ΕΤΟΣ Ε'. ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'.
ΤΕΥΧΟΣ 13ον
Συνδρομή Ἐσωτερικοῦ δραχμαὶ 16

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

1 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1904
ΑΘΗΝΗΣΙ ΟΔΟΣ ΑΘΗΝΑΣ 104
Συνδρομή Ἐξωτερικοῦ φράγκα 20

Ο ΠΑΠΠΟΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ Θ'

ΚΑΙ Η ΑΥΛΗ ΤΗΣ ΔΑΝΙΜΑΡΚΙΑΣ

Καθ' ἕκαστον ἔτος, τὴν 8 Ἀπριλίου, ὁπότε τελεῖται, ἐν Κοπενχάγῃ, ἡ ἐπέτειος τῆς γεννήσεως τοῦ βασιλέως τῆς Δανίας, Χριστιανοῦ τοῦ Θ', ἡ οἰκογένεια τοῦ γηραιοῦ μονάρχου προσκαλεῖ παρ' ἑαυτῇ πάντας τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ. Καὶ δὴ τότε ὁ «ὁ μέγας πατὴρ» ὡς τὸν ἀποκαλοῦσι πάντες, βλέπει πλησίον του συγκεντρουμένους ταυτοχρόνως μετὰ τοῦ πρίγκηπος Διαδόχου τῆς Δανιμαρκίας, τὸν βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, τὴν χήραν πρώην αὐτοκράτειραν τῆς Ρωσσίας, τὸν βασιλέα καὶ τὴν βασίλισσαν τῆς Ἀγγλίας, τὸν Τσάρον Νικόλαον Β'. οἵτινες πάντες εἰσὶ υἱοί του, θυγατέρες, γαμβροί του καὶ ἔγγονοι. Ἐὰν δὲ προσθέσητε τοὺς πρίγκηπας, δούκας, μεγάλας δουκίσσας εἰσὶν οὗτοι πολυάριθμοι καὶ πάντες συγγενεῖς τῆς εὐθείας γραμμῆς! Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν διασημοτέρων εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν, κληρονόμοι καὶ θεματοφύλακες μακρᾶς ἱστορικῆς παραδόσεως, εἰσὶ τέκνα, ἔγγονοι καὶ δισέγγονοι τοῦ δανοῦ πατριάρχου.

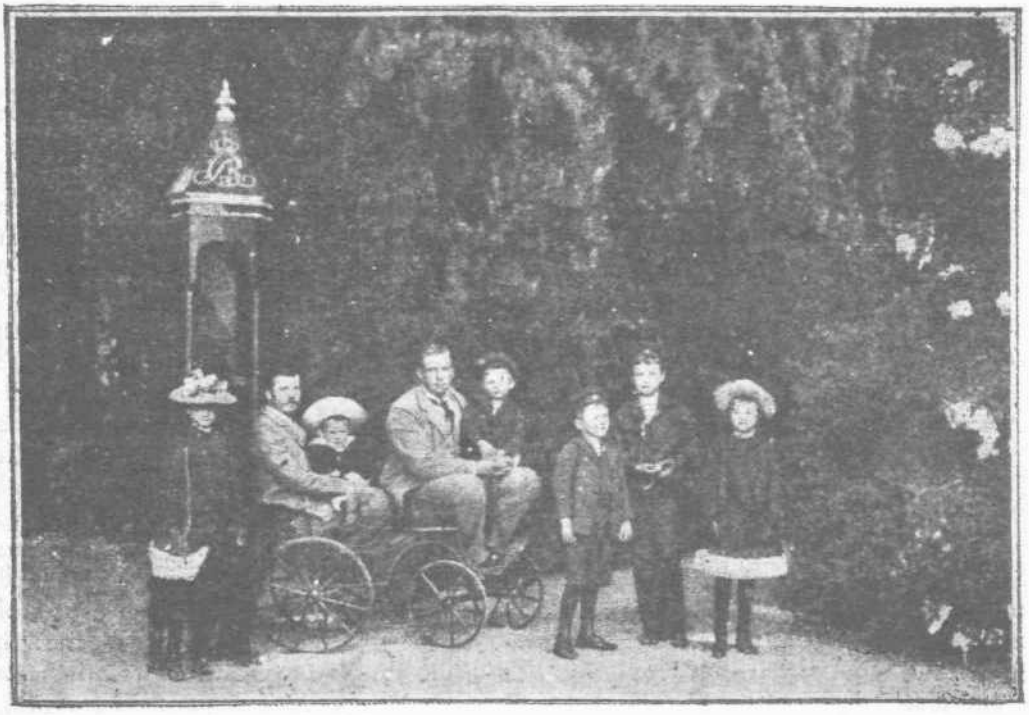

Ο ΠΡΙΓΚΗΨ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΤΕΚΝΩΝ ΤΟΥ

Οὐδαμόσε τὸ λαμπρὸν τοῦτο φαινόμενον

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

παρίσταται τελειότερον καὶ θελκτικώτερον ἢ ἐν τῇ αὐλῇ ταύτῃ τῆς Δανιμαρκίας, ἔνθα συνεπείᾳ τῶν διαφόρων ἑνώσεων καὶ συγγενικῶν σχέσεών των, οἱ ἰσχυρότεροι μονάρχαι τοῦ κόσμου συνέρχονται ὡς ἐν οἰκογενείᾳ. Μοναδικὴ ὄντως οἰκογένεια, ἥτις προμηθεύει ἢ Εὐρώπη αὐτοκρατείρας καὶ αὐτοκράτορας, βασιλίσσας, βασιλεῖς καὶ πρίγκηπας, καὶ ἥτις ἐν τούτοις οὐδεμιᾷ ἄλλῃ παρέχει τὸ δικαίωμα τῆς πατριαρχικῆς ταύτης διαδοχῆς, ἕνεκα τῆς φυσικῆς ἀγαθότητος καὶ ἁπλότητος τῶν πατριαρχικῶν αὐτῆς ἠθῶν.

Τὸ θέλγητρον τῆς ἁπλότητος Οἰκογένεια παρέχουσα καλὰ μέλη

Πρὸ τῆς ἀναρρήσεως αὐτοῦ εἰς τὸν θρόνον, ὁ Χριστιανὸς διῆγεν ἐν Κοπενάγῃ βίον μετριόφρονα ἀξιωματικοῦ τῶν σωματοφυλάκων, σχεδὸν ἄνευ προσωπικῆς περιουσίας. Ἦλθεν εἰς Παρισίους τῷ 1857 δι' ὀλίγας ἡμέρας, ὅπου ἡ καλή του παράστασις ὡς καὶ ἡ χάρις τῶν τρόπων του παρετηρήθησαν εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Κεραμεικοῦ.

Ὁ πρίγκηψ ἐνυμφεύθη ἐκ κλίσεως τὴν πριγκήπισσαν Λουΐζαν τοῦ Χέσ Κάσσελ, ἧς αἱ καλαὶ διαθέσεις καὶ ἀρεταὶ ἦσαν γνωσταὶ τοῖς κατοίκοις τῆς δανικῆς πρωτευούσης. Πολλάκις δὲ τὴν ἔβλεπον μετὰ θαυμασμοῦ ἐργαζομένην εἰς ἐργόχειρα ραπτικῆς ἐν τινι τῶν παραθύρων τῶν ἀνακτόρων.

Τὸ πριγκηπικὸν ζεῦγος εἶχεν ἓξ τέκνα. Ὁ μεγαλείτερος πρίγκηψ Φρειδερῖκος, σήμερον διάδοχος τοῦ θρόνου, ἐσπούδαζεν ἐν σχολείῳ, ἔνθα ἐσύγναζον καὶ οἱ παῖδες τῶν χωρικῶν. Οἱ δὲ ἀδελφοί του, ὁ πρίγκηψ Γουλιέλμος Γεώργιος, ὅστις ἐγένετο βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος τῷ 1863 καὶ ὁ πρίγκηψ Βαλδεμάρ, ἐφοίτων εἰς τὴν ναυτικὴν σχολήν. Αἱ δὲ τρεῖς πριγκίπισσαι Ἀλεξάνδρα, Δάγμαρ καὶ Θύρα διέμενον ἐν τῷ αὐτῷ δωματίῳ καὶ ἔφερον ἁπλούστατα φορέματα. Ὀλίγον πρὸ τῆς ἀναρρήσεως εἰς τὸν θρόνου τοῦ Χριστιανοῦ Θ', ἡ πριγκίπισσα Ἀλεξάνδρα, ἧς ἡ ὡραιότης τοσαύτην τοσάκις αἴσθησιν ἐποιήσατο εἰς Παρισίους, ἐμνηστεύθη τοῦ πρίγκηπος τῆς Οὐαλλίας. Αἱ ἀγγλικαὶ εἰκονογραφημέναι ἐφημερίδες ἐπεθύμουν τότε νὰ μεταδώσωσι τοῖς ἀναγνώσταις αὐτῶν τὴν εἰκόνα τοῦ δωματίου τῆς ἐργασίας τῆς πριγκιπίσσης, ἀλλὰ δὲν ἐτόλμων νὰ δώσωσιν αὐτοῖς ἀκριβῆ τὴν ἀναπαράστασιν τοῦ τόσον εὐτελοῦς διὰ μέλλουσαν βασίλισσαν τῆς Ἀγγλίας διαμερίσματος καὶ ἐδημοσίευσαν εἰκόνα ὅλως φαντασιώδη.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Φρειδερίκου Ζ' μὴ ἀφήσαντος τέκνα ἀνῆλθεν ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Δανίας ὁ πρίγκηψ τοῦ Γλυκσβούργου, ἀλλ' αἱ ἀπαρχαὶ τῆς βασιλείας του ὑπῆρξαν θλιβερώταται ἕνεκα τοῦ ἐπιουμβάντος καταστρεπτικοῦ πολέμου μεταξὺ Πρωσσίας καὶ Αὐστρίας, ὅτε ἡ Δανιμαρκία ἀπώλεσε δύο ἐπαρχίας, κατασυντριβεῖσα ὑπὸ φοβεροῦ πολεμίου. Αἱ ἐπακολουθήσασαι δημόσιαι συμφοραὶ κατηύνασαν τὸν πρὸς τὸν ἄρχοντα ἐνθουσιασμὸν τῶν κατοίκων καὶ οἱ Κοπενχάγιοι βλέποντες πολλάκις αὐτὸν μόνον περιδιαβάζοντα ἐντὸς τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως, ἀκολουθούμενον ἁπλῶς ὑπὸ δύο μεγάλων κυνῶν, ἔλαβον τοῦ λοιποῦ μεγάλην ἀφοσίωσιν καὶ εἰλικρινῶς ἠγάπησαν αὐτόν.

Καὶ πῶς τοῦ λοιποῦ νὰ μὴν ἀγαπήσωσι μονάρχην, ὅστις τοσοῦτον στενῶς συνέδεσε τὴν αὐλὴν τῆς Δανιμαρκίας μετὰ τῶν ἐνδοξοτέρων βασιλευόντων οἴκων τῆς Εὐρώπης;

Μετὰ τὸν γάμον τῆς πριγκιπίσσης Ἀλεξάνδρας, ἐπηκολούθησεν ὁ γάμος τῆς ἀδελφῆς της Δάγμαρ (γαλλιστὶ Αὐγή) μετὰ τοῦ μεγάλου Δουκὸς διαδόχου τῆς Ρωσσίας, Ἀλεξάνδρου. Ὀλίγον μετὰ ταῦτα συνήφθη ὁ γάμος τοῦ πρίγκηπος διαδόχου Φρειδερίκου μετὰ τῆς πριγκιπίσσης Λουΐζης τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας. Εἶτα τοῦ βασιλέως τῆς Ἑλλάδος Γεωργίου μετὰ τῆς μεγάλης δουκίσσης τῆς Ρωσσίας Ὄλγας. Τῷ δὲ 1878 ἡ πριγκίπισσα Θύρα ἐγένετο σύζυγος τοῦ δουκὸς τῆς Κουμβερλάνδης υἱοῦ τοῦ βασιλέως τοῦ Ἀνωβέρου Γεωργίου Ε'. Ἐν ἔτει δὲ 1885 ἐτελέσθη ἐν Γαλλίᾳ ἐν τῷ πύργῳ τοῦ Ἔσῃ ὁ γάμος τοῦ πρίγκηπος Βαλδεμάρ, τριτοτόκου υἱοῦ τοῦ βασιλέως Χριστιανοῦ, μετὰ τῆς πριγκιπίσσης Μαρίας τῆς Ὀρλεάνης, θυγατρὸς τοῦ δουκὸς τῆς Σάρτρης.

ΑΠΑΣΑ Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Αἱ ἑνώσεις αὗται καὶ ἕτεραι ἔτι γενόμεναι μετὰ τῶν ἐγγόνων Χριστιανοῦ τοῦ Θ', ἐλάμπρυνον τὴν αἴγλην τοῦ εὐτυχοῦς τούτου μονάρχου πατρός, ὃν πολὺ φυσικῶς ἀπεκάλεσαν «πάππον τῆς Εὐρώπης».

Ἡ ἡμερὶς ὀγδοηκοντούτιδος βασιλέως.

Ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια τῆς Δανιμαρκίας διαμένει κατὰ τὸν χειμῶνα ἐν τοῖς ἀνακτόροις τοῦ Ἀμαλιένβοργ.

Τὰ ἀνάκτορα ταῦτα περιέχουσι πλοῦτον ἀντικειμένων ἀρχαῖα πολύτιμα ποικίλματα καὶ στολισμούς, ἔπιπλα καὶ ἀριστοτεχνήματα σπάνια καὶ σημαντικῆς ἀξίας, ἅπαντα μεγαλοπρεπῆ καὶ ἐπιβάλλοντα. Συνίσταται δὲ ἀπὸ τέσσαρα ὅμοια οἰκοδομήματα, περιλαμβάνοντα ὀκτάγωνον διαμέρισμα. Σκοποὶ κεκαλυμμένοι τὴν κεφαλὴν μὲ ὑψηλὸν τρίχινον πῖλον φυλάττουσι τὰς εἰσόδους τῶν τεσσάρων πλευρῶν τῶν ἀνακτόρων. Αἱ δὲ ἐρυθραὶ αὐτῶν σκοπιαὶ φέρουσι τὸ βασιλικὸν σῆμα. Καθ' ἑκάστην δ' ἡμέραν περὶ τὴν μεσημβρίαν ἡ τιμητικὴ φρουρὰ ἀλλάσσει μὲ τὴν μουσικὴν ἐπὶ κεφαλῆς.

Ὁ βασιλεὺς καὶ τὰ μέλη τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας δείκνυνται συχνάκις εἰς τὸ πλῆθος, περιερχόμενοι τὴν πόλιν πότε πεζῇ, καὶ πότε ἐφ' ἁμάξης βασιλικῆς, συνοδευόμενοι ὑπὸ θεραπόντων, φερόντων στολὴν ἐρυθροῦ ζωηροῦ χρώματος.

Τὸ πλῆθος εὐλαβῶς πάντοτε χαιρετᾷ τοὺς βασιλεῖς του διερχομένους, βαθέως ὑποκλινομένων τῶν ἀνδρῶν, τῶν δὲ γυναικῶν ἐπίσης ἐν μέσῃ ὁδῷ εὐλαβῶς κλινουσῶν τὸ γόνυ.

Ἄριστος ἱππεὺς ὁ βασιλεύς, ἱππεύει σχεδὸν καθ' ἑκάστην, εἴτε ἐν τῇ βασιλικῇ ἰδιοκτησίᾳ του παραμένων, εἴτε μεταβαίνων εἰς τὸν ὡραῖον περίπατον τῆς Μακρᾶς Γραμμῆς παρὰ τὴν ἀκτήν. Ἐν ἡλικίᾳ δὲ 89 ἐτῶν, ἔχει ἔτι τὸ ἀνάστημα εὐθύ, τὸ βλέμμα ζωηρὸν καὶ τὸ μειδίαμα συνοδευόμενον ὑπὸ νεαζοντος θελγήτρου ἢ μεγάλης ἀγαθότητος.

Μία ἐκ τῶν προσφιλῶν αὐτοῦ διασκεδάσεων εἶναι τὸ τόξον, διὰ τὸ ὁποῖον ὑπάρχει εἰς Κοπενχάγην Ἑταιρεία, ἧς ἅπαντα τὰ μέλη ἔχουσι τὴν τιμὴν νὰ βάλλωσι μετὰ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Ἡ τιμὴ αὕτη χορηγεῖται εἰς πάντα παρουσιαζόμενον καθαρῶς ἐνδεδυμένον εἰς τὰ ἀνάκτορα τὴν Δευτέραν, ἡμέραν δημοσίας ἀκροάσεως. Πολλάκις, ἄνω τῶν 50 προσώπων εὑρίσκονται εἰς τὸν ἀντιθάλαμον ἀναμένοντα, ἅτινα εἰσάγει ἕνα ἕνα εὐγενής τις κύριος ἐπὶ τούτῳ ἐπιφορτισμένος. Παρὰ τὴν μεγάλην δὲ ἡλικίαν του ὁ βασιλεὺς δέχεται αὐτοὺς ὄρθιος, ἐσφιγμένος ἐν τῇ στολῇ του.

(Ἕπεται τὸ τέλος)

ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ Ο Β'.

ΚΑΙ Η ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΑΥΛΗ

(Συνέχεια προηγ. φύλλου)

'Απομνημονεύματα Κυρίας ἐπὶ τῶν τιμῶν.

— 'Αλλὰ μήπως ἡ Α. Μ. ἔπαθέ ποτε ἀπὸ σκαρλατίναν; ἠρώτησα καὶ ἔπαυσα νὰ γράφω ἐπιστολήν, τὴν ὁποίαν ἡ αὐτοκράτειρα ἀπέστελλεν εἰς τὴν αὐλὴν αὐτὴν τοῦ Ρέους, διὰ νὰ λάβῃ λεπτομερεῖς πληροφορίας περὶ τοῦ θανάτου τοῦ νεαροῦ πρίγκηπος.

—Φυσικῶς, μοὶ ἀπήντησεν ἡ αὐτοκράτειρα. Ἔπαθεν ἀπὸ σκαρλατίναν καὶ φρικώδη μάλιστα. Πῶς; δὲν γνωρίζετε σεῖς, ἡ ὁποία τόσα χρόνια ζῆτε ἐδῶ;

Βλέπουσα, ὅτι ἡ Α. Μ. δὲν ἐπεθύμει νὰ γίνεται λόγος περὶ τοῦ ἐπεισοδίου αὐτοῦ, δὲν ἐπέμεινα. Ἀλλὰ μετ' ὀλίγον καιρόν, συναντήσασα τὸν κόμητα Σέκενδορφ, κλειδοῦχον τῆς αὐτοκρατείρας Φειδερίκου, ὅστις εἶνε ἐν γνώσει ὅλων τῶν μυστικῶν τῆς οἰκογενείας, τὸν ἠρώτησα περὶ τῆς μυστηριώδους σκαρλατίνας τοῦ αὐτοκράτορος.

—Δὲν ἔπρεπε, μοῦ εἶπεν ἐμπιστευτικῶς, νὰ μὲ ἐρωτήσετε περὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ, διότι ἐὰν ὁ αὐτοκράτωρ ἐμάνθανεν, ὅτι σᾶς ὡμίλησα διὰ τὴν ἱστορίαν αὐτήν, θὰ ἐξωργίζετο τρομερὰ ἐναντίον μου. Ἐνθυμηθῆτε τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἄγγλου ἰατροῦ, ὅστις ἔδωκε τὴν γνώμην του περὶ τῆς ἀσθενείας τοῦ ἀποθανόντος αὐτοκράτορος Φρειδερίκου. Σήμερον ὅσοι ἔχουν τὴν ἀφροσύνην νὰ λέγουν ὅτι ἡ αὐτὴ ἀσθένεια ἀπειλεῖ τὸ στέμμα τῆς Πρωσσίας, περιπίπτουν εἰς δυσμένειαν καὶ χανδακώνονται. Ἐὰν αὔριον ἡ Α. Μ. πάθῃ καμμίαν ἰσχυροτέραν προσβολὴν τοῦ ὠτός του, θὰ ἴδητε τὰ ἑξῆς εἰς τὰς ἐπισήμους ἐφημερίδας:

« Κατὰ τὴν παιδικήν του ἡλικίαν, ὁ αὐτοκράτωρ ἔπαθεν ἀπὸ σκαρλατίναν καὶ ἡ μήτηρ του ἡ αὐτοκράτειρα Φρειδερίκου ἐπέμενεν, ὅπως τὸν θεραπεύσουν κατὰ τὴν ἀγγλικὴν μέθοδον, κόμνοντες χρῆσιν πλύσεων παγωμένου ὕδατος εἰς ὅλον τὸ σῶμα, πολλάκις τῆς ἡμέρας.

Ὁ πρίγκηψ, συνεπείᾳ τῆς θεραπευτικῆς αὐτῆς μεθόδου, ἐκφυσολόγησε καὶ τὸ ἀριστερὸν οὖς του ἔπαθεν ἀπὸ φλόγωσιν. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὑποφέρει εἰς τὸ ἀριστερὸν οὖς του».

Παρ' ὅλην τὴν μυστηριώδη σιγήν, δι' ἧς περιβάλλουν τὴν πάθησιν τοῦ ὠτὸς τοῦ αὐτοκράτορος, τίποτε δὲν ἀποδεικνύει ἐντούτοις, ὅτι αὕτη εἶνε τόσον σοβαρά, ὅσον μερικοὶ τὴν ὑποθέτουν. Ἀλλὰ τὸ γεγονός, ὅτι ἡ πάθησίς του αὕτη θεραπεύεται δι' ἀντισηπτικῶν, ἀποδεικνύει, ὅτι φοβοῦνται πάντοτε γαγγραινώδη φλόγωσιν.

Συχνότατα ὁ αὐτοκράτωρ περιποιεῖται τὸν ἑαυτόν του μόνος. Ἐὰν δὲ κατὰ τύχην, οἱ πόνοι εἶνε ἰσχυροί, καλεῖ τὸν ἰατρὸν τῆς Αὐλῆς.

Ἡ αὐτοκράτειρα γνωρίζει κάλλιστα νὰ περιποιηθῇ τὸν σύζυγόν της. Συχνότατα μεταχειρίζεται ἕνα εἰδικὸν μηχάνημα, διὰ νὰ ἀποφράττῃ τὸ πάσχον αὐτίον του. Τὸ μηχάνημα αὐτό, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ σωλὴν μακρὸς ἀπὸ καουτσούκ, κρέμαται πάντοτε ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορος. Ὅμοιον εὑρίσκεται εἰς τὸ ἰδιαίτερον καλλωπιστήριον τῆς Α. Μ. Καὶ τρίτον τὸν παρακολουθεῖ κατὰ τὰ ταξείδιά του. Τὰ δωμάτιά του εἰς τὴν θαλαμηγόν του καὶ εἰς τὸ βασιλικὸν τραῖνον ἔχουν καὶ ἀπὸ ἓν τοιοῦτον μηχάνημα.

Ὁ Αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος Β' φοβεῖται διαρκῶς τὰς ἀσθενείας. Λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἡ κατάστασις τῆς ὑγείας του εἶνε ἀθλία, οὐδὲν ἔχει τὸ ἀπορίας ἄξιον, ἀλλ' οὐδὲ δύναταί τις νὰ τὸν κατηγορήσῃ, ὅτι λαμβάνει προφυλάξεις ἐξαιρετικὰς κατὰ πάσης μολυσματικῆς ἐπιδράσεως.

Ἐὰν ζῇ κατὰ τὸ μεγαλείτερον διάστημα τοῦ ἔτους, εἰς τὸ νέον Ἀνάκτορον τοῦ Πότσδαμ, τόσον ὀλίγον ἄνετον βίον διὰ λόγους τοὺς ὁποίους θ' ἀναπτύξωμεν εἰς κεφάλαιον ἐνδιαφέρον παρακατιόντες, τοῦτο τὸ κόμνει, διότι τὸ ἀνάκτορον εἶνε ἐντελῶς ἀπομεμονωμένον.

Εἰς τὸ μαρμάρινον ἀνάκτορον, ἀπ' ἐναντίας, ὁ Γουλιέλμος Β' εἶχε πολλοὺς γείτονας. Μεταξὺ αὐτῶν εὑρίσκετο ὁ πρίγκηψ τοῦ Σέμπρουν, ἀρχηγὸς τοῦ λόχου τῶν Οὐσσάρων τῆς φρουρᾶς. Τὴν 18 Νοεμβρίου 1818, ἐπιστρέφων ὅπως προγευματίσῃ, ὁ αὐτοκράτωρ ἔμαθεν ὅτι ὁ πρίγκηψ οὗτος ἀπέθανεν ἐκ διφθερίτιδος.

— Ὦ! αὐτὴ ἡ διφθερῖτις! ἀνέκραξε κάτωχρος καὶ πλήρης θυμοῦ. Τί φρικτὸς ἀέρας, τί ἀτμοσφαῖρα μολυσμένη, πρέπει νὰ εἶνε ἐδῶ. Ἂς εἰδοποιήσουν τάχιστα τὸν κλειδοῦχον τῆς ὑπηρεσίας νὰ φροντίσῃ αὐτοστιγμεὶ καὶ νὰ ἑτοιμασθοῦν ὅλα μας τὰ πράγματα διὰ νὰ τὰ στείλωμεν εἰς τὸ Βερολῖνον.

— Ἀλλὰ τὰ διαμερίσματα τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος ἐν Βερολίνῳ εἶνε ἀνέτοιμα, παρετήρησεν ὁ φὸν Λεβνάου.

— Δὲν πειράζει, ἐξηκολούθησεν ὁ αὐτοκράτωρ· θὰ εὕρω μίαν γωνίαν, διὰ νὰ κοιμηθῶ καὶ νὰ φάγω. Εἰς τὸ Βερολῖνον τοὐλάχιστον, δὲν θὰ ἔχω φόβον ἀπὸ τὴν διφθερῖτιδα.

Κατόπιν παρατηρῶν, ὅτι ὁ φὸν Λεβνάου ἐδίσταζε καὶ προλαμβάνων ἐρώτησιν, τὴν ὁποίαν ἡ ἐθιμοτυπία ἀπηγόρευεν, προσέθεσεν:

— Ἂς ἑτοιμάσω ὅλα μου τὰ πράγματα. Θέλω νὰ φύγω ἀμέσως.

Μετά τινας στιγμάς, ὅταν εἶδε τὴν Αὐτοκράτειραν, τῇ εἶπεν ἁπλῶς, ἄνευ ἐξηγήσεων:

— Δόνα, (οὕτω τὴν ὀνομάζει ὁ Αὐτοκράτωρ), φεύγω διὰ τὸ Βερολῖνον καὶ αὐτὸ τὸ σπῆτι ἐδῶ δὲν θὰ μὲ ξαναΐδῃ πλέον.

Ἡ Αὐγούστα-Βικτωρία κατεπλάγη ἀπὸ τὴν

ἀπροσδότητον ταύτην εἴδησιν. Ἐν τούτοις δὲν ἐτόλμησε νὰ τοῦ ζητήσῃ ἐξηγήσεις

Τὴν ἰδίαν ἡμέραν τὸ γεῦμα διῆλθεν ἐν σιωπῇ. Μετὰ ἡμίσειαν ὥραν κατόπιν μετέβην παρὰ τῇ Αὐτοκρατείρᾳ, ὅπως τὴν ἐρωτήσω, ἐὰν οἱ ὑπηρέται ἠδύναντο νὰ ζητήσουν τὰ ροῦχα τοῦ αὐτοκράτορος, διότι ἡ Α. Μ. συχνάκις μετὰ τὸ γεῦμα ἐπιστρέφει εἰς τὸ δωμάτιόν του καὶ δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ συναντᾷ ἐν αὐτῷ τοὺς ὑπηρέτας του.

Εὗρον τὴν αὐτοκράτειραν λίαν τεταραγμένην καὶ ἀνήσυχον ἐκ τῶν διατρεχόντων. Ἡ δὲ ζηλοτυπία της εἶχεν ἀνάψει, ἐκ τῆς αἰφνιδίου εἰδήσεως τοῦ αὐτοκράτορος.

— Ἀλήθεια, ξεύρεις διατί ὁ αὐτοκράτωρ φεύγει ἀπὸ τὸ Μαρμάρινον Παλάτιον; μοῦ εἶπε προσβλέπουσα γύρῳ, μήπως τυχὸν μᾶς ἀκούσῃ κανείς.

— Ἀλλά, τῇ ἀπήντησα, ἡ Α. Μ. ἔμαθε τὸν θάνατον τοῦ πρίγκηπος τοῦ Σέμπρουν, παθόντος ἐκ διφθερίτιδος. Ἐπειδὴ δὲ κατοικεῖ πολὺ πλησίον, φοβεῖται τὴν μόλυνσιν.

Ἀκούσασα τὰς λέξεις ταύτας ἡ αὐτοκράτειρα, ἀφῆκε κραυγὴν ἀνακουφίσεως.

— Ὁ πρίγκηψ εἶνε νεκρός, ἀνέκραξε σχεδὸν μετὰ τόνου χαρᾶς, καὶ δὲν μοῦ τὸ ἐλέγετε; Διατί δὲν μὲ ἐπληροφορήσατε;

Ὁ Γουλιέλμος Β' ἐκράτησε τὸν λόγον του. Ποτὲ πλέον δὲν ἐπέστρεψε εἰς τὸ Μαρμάρινον ἀνάκτορον.

Ἡ αὐτοκράτειρα δὲν ἠκολούθησε τὸν σύζυγόν της εἰμὴ μετὰ παρέλευσιν πολλῶν ἡμερῶν. Μὲ τὴν πρόφασιν, ὅτι ἦτο ἀπησχολημένος πολὺ εἰς τὸ Βερολῖνον ἀπὸ τὸν λόγον του, τὸν ὁποῖον ἐπρόκειτο νὰ ἐκφωνήσῃ εἰς τὸ Ράϊχσταγ, ὁ αὐτοκράτωρ δὲν ἠθέλησε νὰ τὴν ἀφήσῃ νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ. Ἡ ἀλήθεια ἦτο, ὅτι εἶχεν ἀκούσει νὰ λέγουν, ὅτι ἡ δεσποινὶς φὸν Γκένσδορφ, κυρία ἐπὶ τῶν Τιμῶν, ὑπέφερεν ἀπὸ τὸν λαιμόν της, καὶ ἂν καὶ δὲν κατῴκει εἰς τὸ Μαρμάρινον ἀνάκτορον, ἀλλ' εἰς ἓν περίπτερον, ἐντὸς τοῦ πάρκου, ἐφοβεῖτο προδήλως μήπως ἡ αὐτοκράτειρα εἶχεν ἐπικοινωνήσει μετ' αὐτῆς. Καὶ ὅταν ἐβεβαιώθη, ὅτι τοιοῦτό τι δὲν συνέβη, τότε μόλις συγκατετέθη νὰ διακόψῃ τὴν ἀπομόνωσίν του. Μετὰ τινα λεπτὰ ἔλεγεν εἰς τὸν κόμητα Λεβνάου:

— Δὲν πιστεύω νὰ ὑπάχῃ πλέον κανὲν κροῦσμα διφθερίτιδος εἰς τὸ Πότσδαμ.

— Ὄχι, καθόσον γνωρίζω, Μεγαλειότατε.

— Πῶς, καθόσον γνωρίζεις; Αὐτὸ θὰ εἰπῇ, ἀναμφιβόλως, ἀγαπητέ μου κύριε, ὅτι ἠμπορεῖ καὶ νὰ σοῦ κρύπτουν πολλὰ κρούσματα. Διὰ τοῦτο, παρακαλῶ, νὰ τηλεγραφήσῃς ἀμέσως εἰς τὸ Μαρμάρινον ἀνάκτορον, ὅτι εἰσδήποτε ἐκ τῆς ἀκολουθίας ἢ τῆς ὑπηρεσίας τῆς Αὐλῆς ἔχῃ συμπτώματα παθήσεως τοῦ λαιμοῦ, ὀφείλει, ἄνευ ἀναβολῆς, νὰ μεταφερθῇ εἰς τὸ Νοσοκομεῖον. Αὐταὶ εἶναι αἱ διαταγαί μου.

Τὴν ἰδίαν ἑσπέραν, μία ἐκ τῶν εὐνοουμένων ὑπηρετριῶν τῆς αὐτοκρατείρας, ἡ Σνόσε, ὑπῆρξε τὸ θῦμα τῆς τρομοκρατίας τοῦ αὐτοκράτορος. Εἶχε πάθει ἀπὸ πρήξιμον τῶν ἀμυγδαλῶν. Τὴν ἥρπασαν ἀπὸ τὴν κλίνην της, τὴν νύκτα ὅταν ἦτο κάθυδρος. Τὴν μετέφερον εἰς τὸ πλησιέστερον Νοσοκομεῖον. Μετὰ παρέλευσιν ἑνὸς μηνὸς ἐπανῆλθεν εἰς τὸ ἀνάκτορον, ἐπειδὴ δὲ παρεπονέθη ὅτι τὴν ἐκακομεταχειρίσθησαν, τὴν ἐδέχθησαν κακῶς καὶ οὕτως ἐξηναγκάσθη νὰ παραιτηθῇ.

Συχνάκις ὁ αὐτοκράτωρ ἀρνεῖται νὰ συνεργασθῇ μετὰ τῶν ὑπουργῶν του καὶ τῶν ἐπισήμων προσώπων μὲ τὴν πρόφασιν, ὅτι κάποιος ἐκ τῆς οἰκογενείας των εἶνε ἀσθενής. Τὰ ἀνώτερα συμφέροντα τοῦ Κράτους πολλάκις ὑφίστανται ζημίας ἐκ τῆς μονομανίας αὐτῆς καὶ τοῦ φόβου. Ἐὰν δὲν ἠγάπων τὴν χώραν μου, θὰ ἠμποροῦσα νὰ ὑποδείξω πολλὰ σφάλματα διεθνοῦς φύσεως καὶ βαρύτητος μεγίστης, προελθόντα ἀπὸ τὴν μονομανίαν ταύτην τοῦ αὐτοκράτορος.

Ἡ Αὐτοκράτειρα, ἥτις ὑποκύπτει καὶ εἰς τὰς πλέον μικρὰς ἰδιοτροπίας τοῦ συζύγου της, εἴτε διότι τὸν θαυμάζει, εἴτε καὶ διότι τὸν φοβεῖται, εἰς τὸ ζήτημα αὐτὸ τῶν ἀσθενειῶν εἶναι χειροτέρα τοῦ αὐτοκράτορος. Παύει καὶ ἀποδιώκει ὑπηρέτας, εὐθὺς ὡς μάθῃ, ὅτι κάποιος ἐκ τῶν τῆς οἰκογενείας των ἠσθένησεν. Ὁ ἐξοστρακισμὸς αὐτὸς δὲν περιορίζεται μόνον εἰς τὸ ὑπηρετικὸν προσωπικόν, ἀλλὰ φθανει καὶ μέχρι τῶν ὑπασπιστῶν.

Πολλάκις εἶδον τὸν αὐτοκράτορα, εἰς ὑποδοχὴν ἢ εἰς χορόν, νὰ ἐγκαταλείψῃ ἀποτόμως τὸ πρόσωπον μεθ' οὗ ὡμίλει καὶ ὁ συνομιλητής του ἔμενεν ἐνεός. Δὲν ἤξευρε τί συμβαίνει· ἁπλῶς μόνον εἶχεν εἰπεῖ, ὅτι ἡ κυρία του ἢ ὁ πατήρ του ἦτο ἀσθενής. Ἐπὶ τῷ ἁπλῷ ἀκούσματι τῆς λέξεως, ὁ αὐτοκράτωρ διέκοπτε τὴν ὁμιλίαν ἀποτόμως καὶ ἐτρέπετο εἰς φυγήν.

Ἡμέραν τινά, εἰς χορόν τινα τῆς Αὐλῆς, συνήντησα εἰς τὴν Λευκὴν Αἴθουσαν κυρίαν τινά, μετὰ τῆς ὁποίας ὁ Αὐτοκράτωρ εἶχε τὰς μεγαλειτέρας σχέσεις, καὶ ἥτις ἦτο τρομερὰ θυμωμένη μαζύ του. Βλέπουσα τὸ πρόσωπόν της ἄνω κάτω, τὴν ἠρώτησα τί τρέχει...

— Φαντάσου, μοὶ εἶπεν, ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ, ὅταν τοῦ εἶπα, ὅτι τὸ παιδί μου ἦτο ἄρρωστον, μοῦ ἔστρεψε τὴν πλάτην καὶ μοῦ εἶπε:

— Καὶ ἐτόλμησες νὰ ἔλθῃς ἐδῶ;

Οὕτω μόλις ὁ αὐτοκράτωρ ἔμαθε τὸν θάνατον τοῦ πρίγκηπος Ρέους, περὶ τοῦ ὁποίου ὡμίλησα ἀνωτέρω, ἀπήτησεν ὅπως ἡ σύζυγός του ἀπολυμάνῃ ὅλα της τὰ ροῦχα, τὰ ὁποῖα εἶχε φέρει

εἰς Ζέρια, ἀπὸ τῆς βαπτίσεως τοῦ μικροῦ παιδίου.

Τὰ διαμερίσματα τῶν Μεγαλειοτήτων.— Ἡ ἐπίπλωσίς των.—Αἱ ἡμέραι τοῦ Αὐτοκράτορος.—Οἱ κῦνες τοῦ Αὐτοκράτορος.

Εἰς τὸ Πότσδαμ δὲν κρατεῖ ποσῶς ἡ ἱσπανικὴ ἐθιμοτυπία τῶν χρόνων τοῦ Καρόλου τοῦ Ε' ὁπόταν ὁ βασιλεὺς δὲν μετέβαινεν εἰς τὸν συζυγικὸν θάλαμον, εἰμὴ κρατῶν σπάθην εἰς τὴν δεξιὰν χεῖρα καὶ δᾷδα εἰς τὴν ἀριστεράν.

Αἱ οἰκιακαὶ συνήθειαι τῶν Γερμανῶν ἡγεμόνων εἶνε ὅπως ὅλου τοῦ κόσμου. Ὁ Γουλιέλμος Β'. καὶ ἡ Αὐγούστα Βικτωρία κοιμῶνται παραπλεύρως τόσον ἁπλᾶ, ὅσον καὶ δύο ἁπλοῖ ἀστοί.

Πολλάκις ἠνοχλήθην ὑπὸ ἐπισκεπτῶν, οἵτινες ἐπεθύμουν νὰ ρίψουν μόνον ἓν βλέμμα εἰς τὸν αὐτοκρατορικὸν θάλαμον. Ἐννοεῖται, ὅτι πάντοτε ἠρνήθην νὰ τοῖς ἐπιτρέψω τοῦτο, ἂν καὶ πολλάκις μοὶ προσεφέρθησαν δῶρα πολυτιμότατα. Τὸ δωμάτιον τῶν αὐτοκρατόρων κεῖται εἰς τὸ δεύτερον πάτωμα τοῦ νέου ἀνακτόρου. Παραπλεύρως εἶνε τὸ μικρὸν γραφεῖον τῆς αὐτοκρατείρας καὶ παρ' αὐτῷ εἶνε αἱ αἴθουσαι τῶν λουτήρων καὶ τὰ καλλωπιστήρια. Ὁ θάλαμος οὗτος ὅστις ἔχει δύο μεγάλα παράθυρα, εἶνε εὐρύτατος καὶ ἔχει ὑψηλὴν στέγην. Δυστυχῶς εἶνε ἐπιπλωμένη ἄνευ μεγάλης καλαισθησίας καὶ χωρὶς ἁρμονίαν εἰς τὰ χρώματα καὶ τὴν ἐν γένει διευθέτησιν.

Ἀπὸ καιροῦ πολλοῦ ἡ αὐτοκράτειρα σκέπτεται ν' ἀλλάξῃ τὴν ἐπίπλωσιν καὶ νὰ ἀντικαταστήσῃ τὰ παλαιὰ καὶ δυσκίνητα ἔπιπλα μὲ νέον συρμόν.

Ὅ,τι ἰδίως τὴν κάμνῃ νὰ ἐπιθυμῇ τοῦτο καὶ νὰ ζηλεύῃ, εἶνε ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον εἶνε ἐπιπλωμένον τὸ διαμέρισμα τοῦ ἀνακτόρου τοῦ πρίγκηπος καὶ τῆς πριγκηπίσσης Φρειδερίκου Λεοπόλδου τῆς Πρωσσίας, οἱ ὁποῖοι εἶνε οἱ πλουσιώτεροι τῶν Χοεντζόλλερν. Τὸ ἀνάκτορον τοῦτο, κείμενον πλησίον τοῦ Πότσδαμ, ἐκτίσθη ἐκ νέου ὀλίγον μετὰ τὴν εἰς τὸν θρόνον ἄνοδον τοῦ Γουλιέλμου καὶ αἱ αὐτοκρατορικαὶ ὑψηλότητές των ἔδωσαν εἰς αὐτὸ μεγάλην ἑορτὴν διὰ νὰ τὸ ἐγκαινιάσουν, κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1891.

Ἡ αὐτοκράτειρα ἐπανῆλθεν ἐκ τῆς ἑορτῆς μὲ κακὴν διάθεσιν. Εἰσελθοῦσα εἰς τὸ δωμάτιόν της, ὅπου εὑρισκόμην τακτοποιοῦσα τὰ ἄνθη της, μοὶ εἶπεν :

(Ἕπεται συνέχεια)

ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΔΙΑΛΕΞΙΣ ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩι

Κατὰ τὴν ἑσπέραν τῆς 25 Ὀκτωβρίου. Παρόντες: Φ. Πρίντεζης, Κ. Σιμάτος, Ἰωάννης Στυλιάτης μετὰ τῆς συζύγου του, ὁ κ. Γ. Μουρογιάννης ἐκ Κραϊόβας, ἡ κυρία Σιμάτου, χήρα, μετὰ τῆς θυγατρὸς καὶ τῶν τέκνων της καὶ ἄλλοι τινές.

Ὁ κ. Πρίντεζης διευθύνει τὴν συνδιάλεξιν.

Ὁ κ. Κ. Σιμάτος λαμβάνει θέσιν μεσάζοντος παρὰ τῇ τραπέζῃ καὶ καλεῖ τὸν φύλακά του ἄγγελον, ὁν ἐρωτᾷ ἂν εἶνε παρόντα ἄλλα πνεύματα.

Ἀπάντησις. Εἶνε πνεύματα διάφορα, τὰ ὁποῖα θέλουν νὰ ὁμιλήσουν.

Ἐρώτησις. Δύνανται νὰ μᾶς ἀπαντήσουν εἰς μερικὰ ζητήματα, τὰ ὁποῖα θὰ τοῖς ἀποτείνωμεν ;

— Ὅταν θελήσητε νὰ μάθετε πράγματα θετικὰ καὶ μὴ περιέχοντα καμμίαν ἀμφιβολίαν, ἀδύνατον εἶνε νὰ μὴν ἐπιτύχητε.

— Ἅπαντα τὰ πνεύματα ἀπαντοῦν εἰς οἱασδήποτε ἀπαντήσεις ;

— Καλλίτερον θὰ εἶνε νὰ προσκαλῆτε τὸ κατάλληλον πνεῦμα, τὸ ὁποῖον σεῖς νομίζετε, ὅτι θὰ σᾶς ἀπαντήσῃ.

★

— Παρακαλοῦμεν νὰ ἔλθῃ τὸ πνεῦμα τῆς Μαρίας Πρίντεζη.

— Εἶμαι ἡ Μαρία.

— Δύναται νὰ μᾶς ἀπαντήσῃς εἰς μερικὰς ἐρωτήσεις μας ;

— Ὅ,τι θέλετε καὶ ὅ,τι δύναμαι νὰ εἴπω, θὰ εἴπω.

— Δύνασαι νὰ μοῦ εἴπῃς τί κάμνουν εἰς Ἀθήνας;

— Εἰμπορῶ νὰ σᾶς εἴπω, ἀπὸ τοῦδε, ὅτι εἶνε ὅλοι καλά.

— Τί ἔφερεν ὁ Τ. ἐκ τοῦ ταξειδίου του ;

— Αἰωνίως μὲ τὰς δοκιμάς σας.

— Ἐπεθύμουν νὰ μάθω.

— Εἶνε ζητήματα περιεργείας, τὰ ὁποῖα εἰς ἡμᾶς δὲν ἔχουν καμμίαν σημασίαν.

— Können sie in deutsche antworten ;

—Ich spreche deutsche nicht, warum dieser man er spricht nicht, (ὁ μεσάζων ἀγνοεῖ τὴν γερμανικήν).

— Διά τίνος μέσου δύναμαι νὰ μάθω τὴν ἀπάντησιν τῆς προηγουμένης μου ἐρωτήσεως, ὡς καὶ ποῦ εὑρίσκεται ἡ Δ.

— Θὰ εὕρητε τοῦτο μόνος σας.

— Ἔχεις νὰ μᾶς εἴπῃς τίποτε, πρὶν καλέσω ἄλλο πνεῦμα ;

—Εὔχομαι πάντοτε δι' ὑμᾶς. Εἶμαι πάντοτε πλησίον σας. Εὔχομαι δι' ὅλους σας, χαίρετε... χαίρετε!...

★

Παρακαλοῦμεν νὰ ἔλθῃ τὸ πνεῦμα τοῦ Χαραλάμπους Βασιλείου ἠπειρώτου, θανόντος τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον, κατὰ παράκλησιν τοῦ ἐν Καΐρῳ ἀδελφοῦ τοῦ Χαρίση Βασιλείου.

— Εἶμαι ὁ Χαράλαμπος Βασιλείου.

— Εἶσαι ἀληθῶς τὸ πνεῦμα τοῦ Χ. Βασιλείου;

— Εἶμαι ἐγὼ ὁ ἴδιος.

— Σὲ παρακαλεῖ ὁ ἀδελφός σου Χαρίσης. νὰ μᾶς εἴπῃς, τί κάμνεις καὶ πῶς διάγεις.

— Ἐδῶ εἶμαι πολὺ εὐχαριστημένος, διὰ καλόν μου, ὡς φαίνεται, ἔφυγα ἀπὸ τὴν ζωὴν τῆς γῆς, ἀπὸ τὸν κόσμον σας, ἐπειδὴ ἔζησα εὐσυνείδητος, ἔχω τὴν παρηγορίαν αὐτὴν ἐδῶ καὶ εἶμαι καλά, πολὺ καλὰ μάλιστα.

— Ἐπίσης θέλει νὰ μάθῃ νὰ τὸν συμβουλεύσῃς ὅτι καλὸν γνωρίζεις ἵνα πράξῃ διὰ τὴν καλὴν ἀποκατάστασιν τῶν τέκνων σου καὶ τῆς συζύγου σου καὶ ἂν θὰ θεραπευθῇ αὐτὴ ἢ ὄχι ἐκ τοῦ νοσήματός της.

— Ἂς κάμῃ, ὅ,τι ἐγὼ ἔκαμα. Ἂς ἐξετάζῃ εἰς ὁποιονδήποτε πρᾶγμα τὴν συνείδησίν του καὶ ἂς μὴν κάμῃ τίποτε πρὶν τὸ κρίνῃ καλῶς μόνος του.

Ἡ σύζυγός μου εἶνε καλή. Ἐγὼ ἀπέθανον εὐχαριστημένος, διότι ἐγνώριζα, ὅτι θὰ φροντίσῃ ὡς ἐγὼ ὁ ἴδιος. Ἡ θεραπεία δέ, ἐὰν ὁ Θεὸς θελήσῃ, θὰ γίνῃ καὶ αὐτή. Μόνον νὰ ἔχουν τὴν καλὴν πίστιν πάντοτε καὶ θὰ ἐπέλθῃ.

— Εἶναι δυνατὸν νὰ μᾶς εἴπῃς, τί νὰ κάμουν διὰ τὴν θεραπείαν αὐτῆς. Ἐπιθυμοῦν νὰ ἀκολουθήσουν τὸν τρόπον τὸν ὁποῖον θὰ τοῖς ὑποδείξῃς σύ.

— Τοῦτο θὰ ἐπέλθῃ. Λυποῦμαι μόνον πολύ, διότι δὲν εἶμαι ὁ κατάλληλος νὰ δώσω τὴν θεραπείαν, ἀλλ' ἂς ἐλπίζουν καὶ τότε θὰ ἐπέλθῃ. ἐλπίζω εἰς τὸν Θεὸν νὰ ἐπέλθῃ.

— Καλῶς.

— Παρακαλοῦμεν νὰ καλέσῃς τὸ πνεῦμα τοῦ Σαμίου Κωνσταντίνου Καδένα, κατὰ παράκλησιν τοῦ ἐν Καΐρῳ Δ. Ι. Λάμπρου.

— Τὸ πνεῦμα αὐτοῦ εἶνε πρὸ πολλοῦ πλησίον σας. Ἀπέρχομαι καὶ ἂς ὁμιλήσῃ αὐτός. Μὴ μὲ λησμονεῖτε καὶ νὰ μὲ καλῆτε ἐνίοτε. Τοῦτο μὲ εὐχαριστεῖ. Ὑγιαίνετε. Χαρ. Βασιλείου.

— Περίμενε καὶ θὰ σὲ καλέσωμεν.

★

Παρακαλοῦμεν νὰ ἔλθῃ τὸ πνεῦμα τοῦ Κωνστ. Καδένα.

— Εἶμαι μαζύ σας.

— Εἰς τὰς 18 Μαρτίου ἐ. ἔ. ἐταξείδευες ἐκ Δαμιέττης τῆς Αἰγύπτου εἰς Σάμον καὶ ὑπηρέτεις εἰς τὸ πλοῖον ὡς πηδαλιοῦχος. Ἔκτοτε ἀπολέσθης ἐκ τῆς γῆς καὶ ἄλλοι μὲν λέγουσι, ὅτι σὲ παρέσυραν τὰ κύματα κ' ἐπνίγης καὶ ἄλλοι ὅτι ἐξηφανίσθης παρ' ἄλλων. Δύνασαι νὰ μᾶς εἴπῃς, πῶς συνέβη ὁ θάνατός σου; διότι μεγάλως ἀνησυχοῦν οἱ ἰδικοί σου.

— Ἡ μεγάλη τρικυμία μὲ παρέσυρε. Ἐγὼ εὑρισκόμην εἰς τὴν ἄκρην τοῦ πλοίου καὶ τῷ ὄντι παρεσύρθην ἀπὸ τὰ κύματα. Ὁ θάνατος μου, ἦτο τοιοῦτος, ὥστε ἂς μὴν ὑποθέτουν τίποτε περισσότερον. Ἦτο τὸ πεπρωμένον μου τοιοῦτον. Ἐδῶ εἶμαι ἡσυχώτερος. Ἐλυπήθην πολύ, ὅτι ἄφησα μερικὰ πρόσωπα ἀγαπητὰ εἰς τὴν γῆν, ἀλλ' εὐτυχῶς εἶμαι καὶ εὑρίσκομαι πάντοτε πλησίον των καὶ οὕτω παρηγοροῦμαι.

— Ἔχεις τίποτε περισσότερον νὰ μᾶς εἴπῃς ;

— Μὴ λησμονεῖτε σεῖς οἱ ζῶντες ἐπὶ τῆς γῆς τὴν ἀληθῆ ζωὴν ἐνταῦθα καὶ ἐστὲ βέβαιοι εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς ψυχῆς σας, ἵνα ἐδῶ εὑρῆτε παρηγορίαν εἰς τὸν Θεόν. Φεύγω.

★

— Νὰ ἐπανέλθῃ τὸ πνεῦμα τοῦ Χαρ. Βασιλείου.

— Ἦλθον.

— Εἰς τί δύνασαι νὰ μᾶς χρησιμεύσῃς ;

— Εἰς πολλὰ καὶ εἰς ὀλίγα.

— Δύνασαι νὰ μᾶς εἴπῃς, ποῦ εὑρίσκεται τὸ δεῖνα πρόσωπον ;

— Τὰ τοιαῦτα ἐνδιαφέρουσι μόνον ὑμᾶς. Ἐμὲ μὴ ὑποβάλλετε εἰς τοιούτου εἴδους δοκιμασίας.

— Εἰπέ μας εἰς ποῖον βαθμὸν τῶν πνευμάτων εὑρίσκεσαι καὶ ἂν εἶσαι εὐχαριστημένος.

— Ὁ βαθμός μου εἶνε καλός. Εἶμαι εὐχαριστημένος, διότι ὑπηρετῶ ὑψηλότερα πνεύματα. Δὲν ἔχω καμμίαν δοκιμασίαν νὰ ὑποστῶ καὶ τοῦτο μ' εὐχαριστεῖ. Ἐγὼ εἶμαι εἰς τὸν τρίτον βαθμόν, ἐνῷ τἆλλα πνεύματα κατώτερα ἐμοῦ, εὑρίσκονται εἰς πολὺ κατώτερον βαθμόν.

— Πόσους βαθμοὺς ἔχουν τὰ πνεύματα ;

— Τὰ πνεύματα ἔχουν ἀπείρους βαθμούς. Οἱ κυριώτεροι εἶνε πέντε. Κάτωθεν αὐτῶν εἶνε τὰ ὀκνηρὰ πνεύματα, τὰ ὁποῖα ὑποδιαιροῦνται εἰς πολλὰς τάξεις.

— Ἐπροτίμας νὰ ἦσο βασιλεὺς ἐπὶ τῆς γῆς ἢ τὸν βαθμὸν ὅπου ἔχεις αὐτόθι;

— Ὁ βαθμὸς τὸν ὁποῖον ἔχω, εἶνε ὁ βαθμὸς ἑκατὸν βασιλέων ἐπὶ τῆς γῆς καὶ οὗτοι ἔπρεπε νὰ εἶνε ἐν μεγάλῃ ἀρετῇ.

— Ὁ βαθμός σου εἶνε ἀνώτερος τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ἀνδρέου Συγγροῦ.

— Τοῦτο εἶνε ἀναλόγως τῆς ἀρετῆς καὶ συνειδήσεως ἑκάστου. Σχεδὸν εἴμεθα ὅμοιοι.

— Ἀλλ' ὁ Συγγρός, λέγεται, ὅτι ἔκαμεν ἀδικίας εἰς τὸν κόσμον καὶ ὅτι ἦτο πολὺ κερδοσκόπος.

— Δὲν εἶνε λόγος, ὅτι δὲν ἔκαμε καὶ ἀγαθοεργίας. Τοῦτο μόνον αὐτὸς τὸ γνωρίζει.

— Ὥστε ἔχετε τὸν αὐτὸν μὲ τὸν Συγγρὸν βαθμόν ;

— Εἶπον, ὅτι εἴμεθα σχεδὸν ὅμοιοι.

— Ὁ δὲ Ἀβέρωφ ἔχει τὸν αὐτὸν βαθμὸν μὲ σᾶς ;

— Ὁ Ἀβέρωφ εἶνε ὑψηλότερον πνεῦμα. Ἦτο φυσικόν του νὰ εἶνε πνεῦμα καλὸν ἐξ ἀρχῆς.

— Ἔχετε ἄλλο τίποτε νὰ μᾶς εἰπῆτε ;

—Ὅ,τι θὰ μὲ ἐρωτήσητε, σᾶς ἀπαντῶ. ὡς γνωρίζω καὶ ὅπως μοὶ ἐπιτρέπεται.

— Τί ἄλλο ἔχετε νὰ παραγγείλητε διὰ τοὺς ἐν Καΐρῳ ἰδικούς σας ;

— Λυποῦμαι, ὅτι τοὺς ἄφησα μεγάλην λύπην. Ἂς ἔχουν ὅμως ὑπ' ὄψιν, ὅτι καὶ αὐτοὶ θὰ ἀπέλθουν μίαν ἡμέραν καὶ διὰ τοῦτο ἂς φροντίζουν περὶ τῆς μελλούσης ἀληθοῦς ζωῆς των. Χαίρετε.

Χαρ. Βασιλείου Ἠπειρώτης.

— Εὐχαριστοῦμεν καὶ θὰ σᾶς καλοῦμεν ἐνίοτε.

★

— Δύναται ἤδη νὰ ἔλθῃ τὸ πνεῦμα τοῦ Ἰωσὴφ Πρίντεζη ;

— Εἶμαι ὁ φύλαξ ἄγγελος.

— Τί τρέχει ;

— Εἶνε ἓν πνεῦμα ταραχοποιόν, τὸ ὁποῖον παρενέβη νὰ παίξῃ.

— Διατί τοῦτο;

—Ἕνεκα τῆς ἀπουσίας τοῦ Ἰωσήφ, ἐπωφελήθη τῆς εὐκαιρίας.

— Ποῦ εὑρίσκεται ὁ Ἰωσήφ;

— Αὐτὴν τὴν στιγμὴν εἶνε μακράν.

— Δηλαδή; Δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἔλθῃ;

— Εἶνε μακρὰν ὑπακούων εἰς ἀνωτέραν δύναμιν.

—Τότε δύναται νὰ ἔλθῃ ὁ Αὔγουστος Πρίντεζης;

— Αὐτὸς εἶνε ἐδῶ.

★

Εἶμαι ὁ Αὔγουστῖνος. Τί θέλετε;

— Τί γίνεσαι καλέ, μακρυνὴ ψυχή;

— Εἶμαι καλά, ἀλλὰ ποτὲ δὲν μὲ ἐνθυμεῖσθε ἢ πολὺ σπανίως.

— Ἐγὼ σὲ ἐνθυμοῦμαι. Ποῦ εὑρίσκεται ὁ υἱός σου;

— Ὁ υἱός μου; Τί σὲ μέλλει; Εἶνε καλά.

— Ἡ δὲ σύζυγός σου;

— Ἡ σύζυγός μου; Τὴν ἀγαπῶ. Ναί εἶναι καλὰ καὶ αὐτή.

— Ὑπανδρεύθη;

— Δὲν μὲ ἐρωτᾷς τίποτε ἄλλο διὰ τὸν ἥλιον καὶ τὴν Γῆν, διὰ τὸν Θεὸν ἐπὶ τέλους Ἔμπρος!

— Πῶς βλέπεις τὸν ἥλιον, ἀπὸ αὐτοῦ, ὅπου εἶσαι;

— Ὁ ἥλιος εἶναι ἕνα λαμπρὸν σῶμα καὶ πολὺ φωτεινὸν. Θερμὸν δὲ τόσον πολύ, ὅσον ἐὰν θὰ ἔκαμεν νὰ ἀποθάνῃ ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ ζέστην ἐντὸς ἑνὸς δευτερολέπτου.

— Τὰ πνεύματα ἐπηρεάζονται ἀπὸ τὸν ἥλιον;

— Οὐδεμίαν σημασίαν καὶ συγγένειαν ἔχουν τὰ πνεύματα μὲ τὸν ἥλιον. Ὄχι ὅμως καὶ μὲ τ' ἄλλα σώματα. Μόνον μὲ τὸν ἥλιον.

— Τὸν ἀδελφόν σου ἐφημέριον, βλέπεις;

— Βλέπω.

—Θὰ γείνῃ Ἐπίσκοπος;

— Θὰ γίνῃ. Ὀλίγον μὲ μέλλει... Ἂς γίνῃ. Ἐπὶ τέλους καὶ τοῦτο θὰ μ' εὐχαριστήσῃ, διότι εἶνε ἀδελφός μου.

— Δύνασαι νὰ μοῦ εἴπῃς, ποῦ εὑρίσκεται ἡ Δ:

— Εὑρίσκεται εἰς ἕνα σπῆτι καλόν.

— Καλὰ εἶναι ἐκεῖ;

— Τί σκοτίζετε τὸ κεφάλι μου μὲ τοιαῦτα. Θὰ μὲ κάμῃς νὰ φύγω. Ἄλλα πράγματα ἐρώτησον.

— Ἐνθυμεῖσαι τὸν δυστυχῆ ἤδη προϊστάμενον σου ἐν Ἀθήναις καὶ πῶς λέγεται;

— Πῶς δὲν τὸν ἐνθυμοῦμαι. Εἶναι... τὸν ξεύρω. Τι θέλεις ἀπὸ αὐτόν;

— Τί θέλεις νὰ εἴπω εἰς τοὺς ἰδικούς σου, εἰς τοὺς Ἀθήνας.

— Πολλὰ χαιρετίσματα ἀπὸ τὸν ἄνω εἰς τὸν κάτω κόσμον. Αὐτὰ καὶ φθάνει.

— Καλῶς, εὐχαριστοῦμεν. Χαῖρε...

— Χαῖρε.... φεύγω, χαίρετε.... ἀσπασμούς.

★

Παρακαλοῦμεν νὰ ἔλθῃ τὸ πνεῦμα τοῦ ἐκ Μυτιλήνης κ. Μουρογιάννη.

— Ὁ κ. Μουρογιάννης θὰ ἔλθῃ ἀργότερον. Ἤδη εἶμαι ὁ Ἰωσὴφ Πρίντεζης.

— Ἐνθυμεῖσαι τί μοῦ εἶπες εἰς Βραΐλαν ὅταν σ' ἐκάλεσα πρὸ δύο ἐτῶν.

— Ἐνθυμοῦμαι. Ἀλλὰ πρέπει νὰ γνωρίζετε, ὅτι ὁ προορισμὸς τῶν πνευμάτων εἶνε ἄλλος. Μὴ τὰ ἐπιβάλλετε εἰς διάφορα παίγνια, ὅπως δὲν θὰ εὐχαριστῆσθε καὶ σεῖς, ἂν ἔκαμνον τὸ ἴδιον μὲ σᾶς. Φροντίζετε νὰ φωτίζεσθε ἀπὸ αὐτὰ καὶ μὴ ἐπιβάλλεσθε, διότι σᾶς παρακούουν καὶ δυσαρεστοῦνται.

— Δύνασαι νὰ μᾶς εἴπῃς διὰ τὸν βοπτιστικόν σου· τί φρονεῖς;

—Τὰ παρόντα θὰ γείνουν μέλλοντα καὶ τὰ μέλλοντα παρόντα καὶ θὰ παρέλθουν ὅλα συγχρόνως. Δὲν λέγω τίποτε ἄλλο.

— Δύνασαι νὰ μεταβῇς εἰς Ἀθήνας καὶ νὰ μᾶς εἴπῃς τί κάμνουν;

— Δύναμαι νὰ μεταβῶ καὶ εἰς Ἀμερικήν, ἀλλὰ τί τὸ ὄφελος; Ὅταν δὲν μοῦ ἐπιτρέπεται νὰ εὐχαριστήσω τὴν περιέργειάν σου;

— Ποῦ εὑρίσκεσαι ἀφ' ὅτου ἀπέθανες;

— Εὑρίσκομαι εἰς ἓν σῶμα τοῦ οὐρανοῦ, εἰς τὸ ὁποῖον μὲ κατέταξαν νὰ κατοικῶ. Εἶμαι ὅμως εὐχαριστημένος.

— Εἰς σφαῖραν ἢ εἰς τὸ λεγόμενον χάος;

— Ὅταν εἶνε σῶμα, πρέπει νὰ εἶνε σφαῖρα βεβαίως.

— Ὑπόκεισαι εἰς μετεμψύχωσιν ἀνθρώπων;

— Ὅταν θελήσῃ ὁ Θεὸς νὰ μὲ τιμωρήσῃ κανέν μου σφάλμα ἐδῶ καὶ ἂν εἶχον κάμει ἐπὶ τῆς γῆς τοιοῦτον, τότε βεβαίως ὑπόκειμαι εἰς τὴν μετεμψύχωσιν πρὸς ἐξιλασμὸν καὶ τελειοποίησιν τοῦ ἀτυχοῦς μου πνεύματος.

— Εἰς ποίαν σφαῖραν διαμένεις; Πῶς λέγεται;

— Ἡ σφαῖρα ποῦ κατοικῶ εἶνε δεκάκις μεγαλειτέρα τῆς γῆς. Πῶς τὴν ὀνομάζετε σεῖς οἱ ἄνθρωποι, δὲν γνωρίζω. Εἶνε ὅμως πλέον φωτινὴ ἀπὸ τὴν γῆν σας.

— Ὑπάρχουν ἄνθρωποι;

— Ὑπάρχουν πνεύματα.

— Καλῶς.... Εὐχαριστοῦμεν καὶ παρακαλοῦμεν νὰ ἔλθῃ ὁ Ἐμ. Μουρογιάννης ἐκ Μιτυλήνης.

★

— Εἶμαι ὁ Ἐμμ. Μουρογιάννης ἐδῶ, ὁ ἐκ Μιτυλήνης.

— Ὁ υἱός σου ἐδῶ παρών, Γεώργιος, ἐπιθυμεῖ νὰ μάθῃ, πῶς συνέβη ὁ θανατός σου.

— Ὁ θάνατός μου ἦτο πολὺ φυσικός, καθὼς ὅλων τῶν ἀνθρώπων. Τί ὀφελεῖ τοῦτο;

—Δύνασθε νὰ μᾶς εἰπῆτε τὸ ἔτος καὶ τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου σας;

— Τί ὀφελεῖ τοῦτο; Ἐδῶ δὲν ἔχομεν χρονολογίας. Αὐτὸς γνωρίζει καλλίτερον ἐμοῦ. Ἐγὼ δὲν ἐνθυμοῦμαι.

— Πόσα τέκνα σας ζοῦν;

— Πρέπει νὰ γνωρίζετε, ὅτι δὲν ἐκτελοῦμεν περιεργείας, διὰ νὰ εὐχαριστήσωμεν τὸν κόσμον. Ἔχομεν προορισμὸν ἀγνότερον, τελειότερον, ὑψηλότερον.

— Διατὶ δὲν μᾶς λέγετε τίποτε σχετικόν, διὰ νὰ πεισθῇ ὁ υἱός σας, ὅτι εἶσθε πλησίον του;

— Ἀκριβῶς ἡ ἀπιστία σᾶς κάμνει, ὥστε νὰ μὴ ἔχετε τοιούτου εἴδους ἀνακοινώσεις. Ἡ δὲ μεγάλη πίστις ἐλλείπει σχεδὸν ἐξ ὅλων τῶν ἀνθρώπων.

— Ἐπειδὴ ὁ υἱός σας δὲν ἦτο παρών, ἐν ὥρᾳ τοῦ θανάτου σας, ἀπὸ τί ἀσθένειαν ἀπεθάνατε;

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ Θ'. *μετὰ τοῦ Πρίγκηπος Διαδόχου τῆς Δανιμαρκίας, τοῦ τριτοτόκου υἱοῦ πρίγκηπος Βαλδεμὰρ καὶ τοῦ μικροῦ ἐγγόνου του.*

— Ὁ θάνατος ἔπρεπε νὰ προέλθῃ ἐκ μιᾶς αἰτίας. Αὐτὴ ἦτον ὁ θάνατός μου.

— Ἀπεθάνατε ἐκ τινος νόσου ἢ ἐκ θανάτου αἰφνιδίου;

— Ἠσθένησα καὶ ἀπέθανα.

— Εἰς ποίαν ἐκκλησίαν σᾶς ἔθαψαν;

— Ἐκεῖ ὅπου εἶμαι, ὀλίγον μὲ ἐνδιαφέρει, καθὼς καὶ σᾶς. Πρόκειται περὶ ἄλλων πραγμάτων σπουδαιοτέρων.

— Ἀμφιβάλλομεν, ἂν εἶσθε σεῖς ὁ Ἐμμ. Μουρογιάννης.

— Ἀκριβῶς τοῦτο μὲ (ἐνταῦθα διακόπτει τὴν συνέχειαν καὶ σχεδιάζει ἓν πλοῖον καὶ μίαν μορφὴν ἀνθρώπου, ἤτοι ἀτμόπλοιον βαῖνον κατὰ μιᾶς πελωρίου ἀνθρωπίνης κεφαλῆς).

— Τί ἐννοεῖς μὲ αὐτὸ ὅπου ἐσχεδίασες;

— Ἅπαξ καὶ θέλετε πράγματα ἐνδιαφέροντα μόνον ὑμᾶς, ἀναγκάζομαι καὶ ἐγὼ νὰ ἀποφεύγω τὰς ἐρωτήσεις σας αἱ ὁποῖαι μὲ ἐνοχλοῦν.

— Εἰπέ μας τί νὰ σᾶς ἐρωτήσωμεν;

— Διατὶ δὲν φωτίζεσθε, διατὶ δὲν κάμνετε ἐρωτήσεις ὑψηλὰς καὶ ἂν δὲν εἰμπορῶ ἐγὼ νὰ σᾶς ἀπαντήσω, τῇ βοηθείᾳ καὶ ἄλλων πνευμάτων, θὰ ἔχετε ἀνακοινώσεις τελειοτέρας.

— Εἰπέ μας τοὐλάχιστον θ' ἀπαλλαχθῶμεν ταχέως τοῦ Ρωσσο-Ἰαπωνικοῦ πολέμου;

— Αὐτὸ δὲν γνωρίζω, θὰ τὸ ἀποδείξῃ ὁ καιρός. Θὰ διαρκέσῃ ὅμως ἐπ' ἀρκετὸν καιρόν.

— Μεταβαίνετε συχνὰ εἰς Μιτυλήνην;

— Εἶμαι συχνὰ ἐκεῖ, ἀλλὰ φεύγω καὶ πάλιν πηγαίνω.

— Ποῖον μέρος τοῦ κόσμου σᾶς ἀρέσει περισσότερον;

— Οἱονδήποτε μέρος τῆς γῆς, δὲν κάμνει εἰς τὰ πνεύματα οὐδεμίαν ἔννοιαν.

— Συνηντήθητε ἤδη ἐκεῖ μὲ προσφιλῆ σας ὄντα;

— Ἐδῶ συναντώμεθα ὅλοι μαζύ, καθὼς καὶ σεῖς, ὅταν ἀπέλθητε, θ' ἀνταμωθῆτε μὲ τ' ἀγαπητά σας πρόσωπα.

— Τί συμβουλεύετε εἰς τὸν υἱόν σας;

— Αὐτὸς γνωρίζει πῶς πρέπει νὰ φέρεται ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων ὅπως ἀποκτήσῃ τὴν ἀληθῆ ζωήν.

— Ἔχετε καμμίαν δυσαρέσκειαν μὲ αὐτόν;

— Οὐδὲν πνεῦμα ἔχει δυσαρέσκειαν μὲ τ' ἀγαπητά, πνεύματα τὰ ὁποῖα εἶχεν εἰς τὴν γῆν. Δὲν ἔχω τίποτε μαζύ του.

— Εὐχαριστοῦμεν πολύ. Χαίρετε.

— Χαίρετε.

(Ἡ συνδιάλεξις ἔληξε)

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ὁ μετανοῶν δεδικαίωται.
Ἡ ἀνάγκη εἶναι μήτηρ τῶν ἐπινοήσεων.
Τὰ πάντα διὰ τῆς σενηθείας γίνονται.
Ὁ ὑβριστὴς δὲν συγχωρεῖ.
Ὁ μὴ γνωρίρων νὰ σιωπᾷ, φλυαρεῖ.
Ἀπὸ τὴν γῆν τὰ πάντα ἔγειναν.
Καλὴ φιλία, δευτέρα συγγένεια.
Σταγὼν ὕδατος διατρυπᾷ μάρμαρον.

ΤΟ ΝΕΟΝ

ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΜΟΥ

Περίεργα ἐπεισόδια.

Απ' Ἀθηνῶν εἰς Σῦρον — Σάμον — Σμύρνην καὶ Μιτυλήνην. — Πλόες ἤρεμοι καὶ πλόες τρικυμιώδεις. — Παλαιαὶ συναντήσεις. — Ἡ «Φύσις παντοῦ ὑφισταμένη καὶ παντοῦ κυκλοφοροῦσα. — Ὁ Ἀγγλικὸς στόλος καὶ τὰ πληρώματα ἐν Σμύρνῃ καὶ Μιτυλήνῃ. — Ὁ Ἄγγλος διασκεδάζων ἀποθνήσκει. — Ὁ Βαλῆς Ρόδου καὶ Μιτυλήνης. — Ψυχολογία καὶ πνεύματα. — Μαγνητικὴ πρόσκλησις.

*

Μὲ τὸν ἀφόρητον καύσωνα τῶν Ἀθηνῶν πῶς νὰ μὴν ἐπιθυμήσῃ τις τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ὀρόσον, τὴν αὔραν καὶ τὰ ταξείδια; Σήμερον εἶναι ἐδῶ καὶ αὔριον ἐκεῖ, τὴν πρωΐαν εἰς τὸ πέλαγος καὶ τὸ ἑσπέρας εἰς τὴν ξηράν, τὴν νύκτα εἰς τὸ θέατρον ἢ τὴν συναναστροφὴν καὶ τὴν μεσημβρίαν εἰς τὸ τραῖνον ἢ εἰς τὸ ἑστιατόριον τὸ δεῖλυ εἰς τὸ ζυθοπωλεῖον καὶ τὸ πρωὶ εἰς τὸ καφενεῖον ἢ ἐπισκέψεις φίλων κτλ.; Ἡ ἀντίθεσις πρὸς τὴν ζωὴν τῶν πόλεων, ἡ συναντωμένη ποικιλία τῶν τοπείων καὶ μερῶν ὡς καὶ ἡ συνάντησις φίλων καὶ προσφιλῶν ὄντων, καθιστᾶ τὰ ταξείδια καὶ τὰς μακρινὰς ἐκδρομὰς εὐχάριστα περιζήτητα καὶ ποθητά. Καὶ διὰ τοῦτο βλέπομεν τὴν σήμερον τὰ ἀτμόπλοια καὶ τὰ σιδηροδρομικὰ τραῖνα μὲ τελειοτέραν κατασκευὴν καὶ ἄνεσιν, μεγάλα καὶ εὐρύχωρα, μὲ πᾶσαν εὐμάρειαν καὶ διασκέδασιν, μὲ ἑστιατόρια καὶ κλίνας μὲ θερμάστρας καὶ ἀνάκλιντρα. Καὶ ἐνῷ τὸ πρὶν ἐταξειδεύετο τις μόνον ἐξ ἀπολύτου ἀνάγκης καὶ τὰ πλοῖα μετέφερον ἀποκλειστικῶς σιτηρὰ καὶ ἐμπορεύματα, ἤδη οἱ πλεῖστοι συμπλέουσι διὰ διασκέδασιν ἢ διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς ὑγιείας των· αἱ δὲ γυναῖκας ἀπομιμούμεναι εἰς τὴν καλοπέρασιν τοὺς ἄνδρας, ταξειδεύουσιν ἀεννάως καὶ αὗται, βλέπετε δὲ αὐτὰς ἤδη μόνας ἢ καὶ ἐν συντροφίᾳ καταλαμβανούσας τὰς πλείστας θέσεις. Καὶ πολλάκις ἕνεκα τούτου ἀναγκάζεταί τις νὰ δυσαρεστῆται πρὸς τὸν Δημιουργόν, ὅτι οὐδαμοῦ εὑρίσκει ἡσυχίαν καὶ ἀνάπαυσιν· καθόσον ἀπαντᾶχοῦ ἡ γυνὴ παρακολουθεῖ τὸν ἐν τῇ Γῇ προσδιωρισθέντα σύντροφόν της, διότι ὡς πιστεύεται ἤδη, εἰς μέλλοντας κόσμους δὲν θὰ τὸν παρακολουθήσῃ πλέον, ὡς μὴ ἔχούσης πλέον ἐκεῖ ταύτης τὸ δικαίωμα τοῦ ἐπιβάλλειν καὶ ἐπιβάλλεσθαι, τοῦ σαγηνεύειν καὶ ὑποδουλόνειν, ἢ μᾶλλον, ὡς εἰκός, μὴ ὑφισταμένης ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς γυναικείας ἐδῶ ὑποστάσεως.

Μὲ τὸν ἀφόρητον λοιπὸν καύσωνα τοῦ Αὐγούστου, περὶ τὸ τέλος τούτου ἐπεβιβάσθην ἐπὶ τῆς Καρινθίας, μεγάλου ὡρ ιοτάτου τῆς Αὐστριακῆς Ἑταιρείας Λόϋδ ἀτμοπλοίου καὶ ἔφυγα ἐξ Ἀθηνῶν. Ἦτο μεσημβρία, ὁ καιρὸς ὡραῖος καὶ γαλήνιος, μολονότι θερμὸς καὶ μόλις ἔστην ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, περιεργαζόμενος τὰ πέριξ, καθόσον τὸ σκάφος εἶχεν ἀρχίσει ἤδη ἐγκαταλεῖπον τὸν λιμένα καὶ διολισθαῖνον ἠρέμως ἐπὶ τῆς λίαν λείας ὑδατίνης ἐπιφανείας, «ὁρίστε, κύριε Πρίντεζη, ἀκούω αἴφνης, ὁρίστε καὶ σεῖς ἐδῶ» ἀπὸ ὁμάδα κυρίων ἔναντί μου ἐπὶ τῆς πρύμνης τοῦ πλοίου καθημένων.

Ἀνεγνώρισα μερικὰς φυσιογνωμίας, μεταξὺ ὁποίων προεξεῖχεν ἐν λόγοις καὶ ἔργοις ὁ πολὺς Καμπόσος, ἐκ Σύρου καταγόμενος καὶ ἰδιοκτήτης ξενοδοχείου, ἤδη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ διατελῶν.

«Ἔσυμφωνήσαμεν, μοὶ λέγει, νὰ ἐξέλθωμεν τὸ βράδυ εἰς Σῦρον, ἅμα φθάσωμεν, νὰ φάγωμεν ἔξω εἰς τοῦ Κ.... καὶ νὰ πίωμεν ὡραῖον τῆς νήσου κρασί, θὰ μᾶς συντροφεύσῃς βεβαίως».

— Ἔστω, τὴν Σῦρον ἀγαπῶ καὶ μοῦ ἀρέσει καὶ ἀφοῦ τὸ ἀτμόπλοιον θὰ μείνῃ ἐπὶ τέσσαρας ὥρας, διατὶ νὰ μὴν ἐξέλθωμεν.

Ὁ πλοῦς ἦτον εὐχάριστος, τὸ σκάφος ἔβαινε ταχέως· μετ' ὀλίγον διηρχόμεθα τὰς ἀπηρχαιομένας στήλας τοῦ ναοῦ τῆς Σουνιάδος Ἀθηνᾶς καὶ μετ' ὀλίγον τὴν Κέαν, τὴν Κύθνον, ὅτε ἀφίνοντες ἀριστερόθεν τὴν Ἄνδρον καὶ Τῆνον, πλησιάζομεν τὴν Σῦρον, ἧς παρακάμποντες τὴν δυτικὴν πλευρὰν φθάνομεν περὶ λύχνων ἀφᾶς τὴν παραλίαν τῆς Ἑρμουπόλεως, ἥτις ἀπλέτως ὑπὸ ἠλεκτρικοῦ ἐφωτίζετο. Εἰσερχόμεθα εἰς τὸν λιμένα, ἀγκυροβολοῦμεν καὶ ἐν μέσῳ τῶν κραυγῶν τῶν λεμβούχων καὶ τοῦ ἑσπερινοῦ θορύβου τῶν περιδιαβαζόντων ἀνὰ τὴν ἀκτὴν πολιτῶν καὶ ναυτικῶν, ἐξερχόμεθα ἄνευ χρονοτριβῆς εἰς τὴν πόλιν καὶ μεταβαίνομεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον.

— Πατσιά, κεφτέδες, ψάρια, ψητόν, κοπανιστὴ μυζήθρα, κρασὶ ἐκλεκτόν, ντομάταις σαλάτα καὶ καρποὶ ἦσαν τὰ μόνα πρόχειρα κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν 9, μ. μ. ἀρκετὰ στομαχικὰ μέσα, ἅτινα ἠδυνήθησαν νὰ μᾶς ἱκανοποιήσουν. Ἐν τούτοις κατεβροχθίσαμεν μετὰ πολλῆς διαθέσεως καὶ μεταβάντες εἰς τὴν ὡραίαν πλατεῖαν τῆς πόλεως εἶτα, ὅπου ἦτον ἀρκετὸς κόσμος, ἐλάβομεν καὶ ἀπὸ ἕνα καφὲ καὶ παγωτὸν καὶ περὶ τὴν ἑνδεκάτην, ὡς ἀληθεῖς ἐκδρομεῖς, ἐπανήλθομεν εἰς τὸ ὡραῖον πλοῖον μας ὅπερ μακρόθεν φωτιζόμενον ἀπλέτως δι' ἠλεκτρικῶν λαμπτήρων, παρίστα ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ὡραίου λιμένος καὶ τῆς κυκλοτεροῦς ἀπόψεως τῆς Ἑρμουπόλεως, φωτιζομένης ἐπίσης ἠλεκτρικῶς μετὰ τῆς ἄνωθι καλιθεάστου ἱστορικῆς Ἄνω Σύρου καὶ τῆς νεωτέρας συνοικίας, δεσποζομένης ὑπὸ τοῦ μεγάλου καὶ ὡραίου ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, θέαμα λαμπρότατον καὶ θαυμάσιον, ὡσεὶ φανταστικόν.

Μετ' ὀλίγον ἐν τῷ μέσῳ γαληνιωτάτης θαλάσσης ἡσύχως καὶ μεγαλοπρεπῶς τὸ πελώριον σκάφος μας ἐξέρχεται τοῦ λιμένος, χαιρετίζει ἀσμένως τὴν σχεδὸν πάντοτε ἐκεῖ πνέουσαν πότε γλυκεῖαν καὶ πότε ἰσχυρὰν αὔραν, χωρὶς τὸ παράπαν νὰ ἐπηρεασθῇ καὶ μετακινηθῇ ἐκ τῆς πρὸς τὰ πρόσω φορᾶς της, χαιρετίζομεν καὶ ἡμεῖς τὴν βαθμηδὸν ἐξαφανιζομένην ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν μας ὄπισθεν ἡμῶν ὡραίαν τοῦ Ἑρμοῦ πόλιν, καὶ μεταβαίνομεν νὰ κατακλιθῶμεν... Ὁ ὕπνος ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐπέρχεται ταχὺς καὶ γλυκύς. Εἶναι μικρὰ ἀντανάκλασις τῆς μακαρίας ζωῆς. Ὅταν δὲν ἔχετε σκέψεις καὶ ἀσχολίας πικρὰς καὶ ὀχληράς, ὅταν ζῆτε εἰς εὐχάριστον καὶ ἀπολαυστικὸν μέρος, ὅταν τρώγετε καὶ κατακλίνεσθε ἐξαισίως καὶ ὅταν ταξειδεύετε μὲ ὡραῖον ἀτμόπλοιον καὶ ἡσυχον καιρόν, εἶναι δυνατὸν ὁ Μορφεὺς νὰ μὴν ἔλθῃ πλησίον σας καὶ σᾶς περιβάλῃ διὰ τῶν ἁπαλῶν αὐτοῦ πτερύγων;

Ἐκοιμήθημεν λοιπὸν καὶ ἡμεῖς ἀμέσως ἡ κυριωλεκτιώτερον ἀνεπαύθησαν θαυμασίως, αἱ σωματικαὶ καὶ διανοητικαὶ ἡμῶν δυνάμεις, ἐν τῷ πλευστῷ ἐκείνῳ μεγάρῳ καὶ τὴν αὐγὴν ἀφυπνίσθημεν, παρακαίρως, φεῦ! ἔτι, διότι δυστυχῶς παντοῦ ὑπάρχουν οἱ ἄκριτοι ἐκεῖνοι ἐπιβάται, οἵτινες χωρὶς νὰ σᾶς σκέπτονται ἢ μᾶλλον διὰ νὰ ἐπιδείξωσιν ἐφυΐαν καὶ γνώσεις, μὴ δυνάμενοι οὗτοι περισσότερον νὰ κοιμηθῶσι, τίς οἶδε τί διαλογιζόμενοι καὶ διὰ ποίαν αἰτίαν, ἀρχίζουν νὰ συζητῶσι καὶ φωνασκῶσιν, ὡς αὐτοὶ μόνον νὰ εὑρίσκοντο καὶ νὰ ἐταξείδευον ἐντὸς τοῦ σκάφους

Τί νὰ κάμωμεν, ἠγέρθημεν καὶ ἐνδυθέντες ἀνήλθομεν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος. Εὑρισκόμεθα ἔξωθι τῆς Σάμου καὶ περιεπλεομεν τὴν ἀκτήν, προχωροῦντες πρὸς τὴν πόλιν. Μετ' οὐ δὲ πολὺ διήλθομεν τὸ ὡραῖον καὶ θεαματικὸν Καρλόβασι, δευτερεύουσαν πόλιν, ὡς πρὸς τὴν πολιτειακὴν κατάστασιν, ἀλλὰ πρωτεύουσαν, ὡς πρὸς τὴν ἐμπορικὴν καὶ πλουτολογικήν, διότι ἐνταῦθα, λέγεται, εὑρίσκονται οἱ μᾶλλον προύχοντες καὶ σημαίνοντες τοῦ τόπου. Δὲν εἴχομεν δ' ἔτι συνέλθει ἐκ τῶν πρώτων τούτων σκέψεων, ὅτε βλέπομεν ἡμᾶς εἰσχωροῦντας ἐντὸς βαθέως καὶ μακροῦ κόλπου. Εἶναι ὁ λιμήν, Βαθὺς λεγόμενος, τῆς Σάμου, φυσικώτατος, θεαματικώτατος καὶ ὡραιότατος, εἰς τὸ βάθος τοῦ ὁποίου ἠρέμως ἤδη βαίνοντες γρ... γρ... γρ... οὐπ! αἴφνης, ἀγκυροβολοῦμεν, ἔμπροσθεν τῆς κομψοειδοῦς, συμπαθοῦς καὶ γλυκυτάτης προσόψεως τῆς πόλεως Σάμου.

Ἡ προσέλευσις παρὰ τὴν ἀποβάθραν πλήθους ἐκ τῶν κατοίκων, ἡ συρροὴ τοῦ κόσμου παρὰ τοῖς καφενείοις καὶ κέντροις τῆς παραλίας — ἦν γὰρ καὶ Κυριακὴν — ἡ ζωηρότης τῆς κινήσεως καὶ ἡ εὐχαρις προθυμία τῶν προσερχομένων καὶ ἐν κραυγαῖς προσκαλούντων τοὺς ἐπιβάτας νὰ ἐξέλθωσιν, προδίδουσι τὴν ἑλληνικὴν αὐτῶν χροιὰν καὶ ὀντότητα καὶ δὲν βραδύνομεν μετ' ἄλλων ἐπιβατῶν νὰ συμφωνήσωμεν λέμβον, ἥτις νὰ μᾶς φέρῃ εἰς τὴν πόλιν καὶ μᾶς ἐπανα-

φέρῃ εἶτα περὶ τὴν ἑνδεκάτην π.μ. εἰς τὸ πλοῖον ὅπερ ἐδεῖ ν' ἀπάρῃ διὰ τὴν Χῖον.

Ἄμ' ἔπος, ἄμ' ἔργον, ἐξερχόμεθα ἤδη καὶ εἴμεθα ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀγαπητῶν Σαμίων, οἵτινες διὰ τοῦ ὀξυτάτου αὐτῶν βλέμματος καὶ τοῦ λεπτοῦ μειδιάματος μᾶς παρακαλουθοῦσιν ἐν σιγῇ; ἀλλ' καὶ ἐν ταύτῃ διακρίνομεν τὸ εὔχαρι καὶ ὁμογενὲς αὐτῶν αἴσθημα καὶ οὕτω μενὰ θάρους προχωροῦμεν πρὸς τὴν παραλίαν καὶ πρὸς τὰ καφενεῖα, μεταξὺ τῶν ὁποίων καθήμεθα εἰς τὸ μεγαλείτερον παρὰ τὴν πλατεῖαν κείμενον.

— Ὁ κ. Πρίντεζης....

— Ποῖοι εἶναι;

— Ὁ Διευθυντὴς τῆς «Φύσεως».

— Τοὺς γνωρίζετε;

— Θὰ γράψῃ διὰ τὴν Σάμον.

— Εἶναι ἡ «Φύσις»....«Φύσις» καὶ τὰ τοιαῦτα ἐψιθυρίζοντο μεταξὺ τῶν παρακαθημένων πέριξ ἡμῶν, ὅτε εἰς ἐξ ἡμῶν μοὶ λέγει:

— Δὲν ἀκούετε, διὰ σᾶς ὁμιλοῦν, σᾶς ἀνεγνώρισαν.

— Μάλιστα ἡ «Φύσις» παντοῦ εὑρίσκεται, παντοῦ κυκλοφορεῖ καὶ θριαμβεύει. Τὸ βλέπω.

Μετ' ὀλίγον ἀναγνωριζόμεθα καὶ ὑπὸ ἄλλων καὶ συνάπτομεν ὁμιλίας ἐκτεταμένας, ὅτε παρατηρῶ ἔμπροσθέν μου τὸν κ. Θεμ. Σοφούλην, τὸν γνωστὸν πολιτευόμενον τῆς Σάμου καὶ παρέκει τὸν κ. Ἀρ. Στεργιογλίδην, γυμνασιάρχην.

— Μπᾶ, ὁ κ. Πρίντεζης, πῶς ἐδῶ, μοὶ λέγει σήμερον βεβαίως θὰ ἤλθατε.

— Ναὶ καὶ ἀναχωρῶ μὲ τὸ ἴδιον ἀτμόπλοιον διὰ Σμύρνην, τῷ ἀπαντῶ.

— Διατί δὲν μένετε ὀλίγας ἡμέρας, ἔχομεν τόσον καιρὸν νὰ σᾶς ἴδωμεν.

— Ἔχω δρομολόγιον πολὺ μακρινὸν καὶ βιάζομαι, ἄλλοτε. Καὶ πῶς πηγαίνουν τὰ ἐδῶ; κ. Σοφούλη.

— Τώρα εἴμεθα ἡσυχώτερα, κύριε Πρίντεζη, ἀλλὰ δυστυχῶς τὴν νῆσον μας μαστίζουν πολλὰ κακὰ καὶ δυσκόλως ὁ τόπος θὰ ἡσυχάσῃ. Θὰ ἐμάθατε τὰς ἀ ωμαλίας μας ἐκ τῶν ἐφημερίδων.

— Ναί, εἶναι πολὺ λυπηρόν, ἡ ὡραία αὕτη νῆσος σας μὲ τόσον καλοὺς πατριώτας νὰ κατατρύχεται ἐσωτερικῶς. Ἐλπίζομεν ὁ πατριωτισμὸς τῶν σημαινόντων νὰ προλάβῃ μείζονα δεινά.

— Ναί, τὸ εὐχόμεθα καὶ προσπαθοῦμεν νὰ βελτιώσωμεν τὴν κατάστασιν· λοιπὸν εἰς τὸ ἐπανειδεῖν καὶ ἐντὸς τοῦ ἀτμοπλοίου. Θὰ ἔλθω ὅπως συνοδεύσω συγγενῆ μου καὶ τὰ λέγομεν καὶ ἐκεῖ.

Ὁ κ. Στεργιογλίδης ἐκάθητο ὀλίγον ἀπωτέρω μετά τινος ἱερέως καὶ ἑτέρου κυρίου, οὓς πλησιάσαντες ἀντηλλάξαμεν ὁμιλίας τινας καὶ εἶτα μετέβημεν ὅπως κάμωμεν μικρὸν γῦρον ἀνὰ τὴν πόλιν, ὅτε διερχόμενοι τοῦ φαρμακείου τοῦ κ. Ἰων. Καπνιά, εἰσήλθομεν ἐντός. Εἶναι συνδρομητὴς τῆς «Φύσεως» κάλλιστος νέος καὶ μεμορφωμένος, ἀλλὰ μᾶς ἐξέφρασε τὰ παράπονά του διὰ τὴν κακεκτικὴν κατάστασιν τῆς νήσου καὶ τὴν Ἑλληνικὴν ἐφημεριδογραφίαν. Ἀφοῦ δὲ εἴπομεν καὶ μετ' αὐτοῦ ὀλίγα ἀπήλθομεν εἰς τὴν προκυμαίαν καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὸ πλοῖον.

Ἡ θέα ἐκ τοῦ πλοίου ἦτο ὡραιοτάτη καὶ ἀρίστη. Κεῖται πρὸς τὸ βορειοδυτικὸν μέρος τοῦ κυκλικοῦ αὐτῆς λιμένος, παρὰ τὴν παραλίαν καὶ ἐκτείνεται πρὸς τὰς ὑπωρείας τῶν ὑπερκειμένων ὀρέων.

Ἡ νῆσος πρώτους γνωστοὺς κατοίκους αὐτῆς εἶχε Κᾶρας, Λέλεγας, ἔτι δὲ καὶ Φοίνικας, οἵτινες κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ὠνόμασαν ταύτην Σάμον, ἤτις ἄλλως πρότερον ἐλέγετο Παρθενία, Ἀνθεμίς, Μελαμφυλος. Μετὰ ταῦτα ἦλθον Ἰωνες, οἵτινες ἀνέπτυξαν εἰς μεγάλον βαθμὸν τὴν ναυτιλίαν καὶ τὴν ἐμπορίαν, ὡς καὶ τὴν ἀγγειοπλαστικήν, ζωγραφικὴν καὶ τορνευτικήν. Ὑπῆρξε δὲ καὶ τὸ κέντρον ἐνταῦθα ἰδίως καλλιτεχνικῆς σχολῆς, εἰς ἣν πρῶτον ὀφείλεται ἡ τῆξις τοῦ χαλκοῦ καὶ ἡ κατασκευὴ χαλκῶν ἀγαλμάτων. Ἔτι δὲ ἐφημίσθη ἡ Σάμος καὶ ὡς πατρὶς τοῦ φιλοσόφου Πυθαγόρα, καὶ τοῦ ποιητοῦ Κρεωφίλου καὶ τοῦ ἱστορικοῦ Δούριδος. Ὑπέκυψεν εἰς τὸν ζυγὸν ὧν Περσῶν, τῷ 516 π. χ. ἀφ' οὗ ἠλευθερώθη διὰ τῆς ἐν Μυκάλῃ ναυμαχίας τῷ 479 π. χ. ἀδιαλείπτως δ' ἔκτοτε διαμείνασα πιστὴ εἰς τοὺς Ἀθηναίους. Κατόπιν ὑπετάγη ἐκ νέου τοῖς Πέρσαις, εἶτα τοῖς Ρωμαίοις καὶ μετὰ ταύτοις περιῆλθεν εἰς τὸ Βυζαντινὸν Κράτος, κατὰ δὲ τὸν ΙΑ' αἰῶνα ἐπὶ βραχὺ εἰς τὸν Τοῦρκον πειρατὴν Τζαχῆν καὶ πάλιν ὕστερον ἀλληλοδιαδόχως εἰς τοὺς Βυζαντινούς, Βενετούς, τὴν οἰκογένειαν τῶν Μελισσηνῶν, Γενουησίους καὶ Ὀθωμανούς. Τῷ δὲ 1830 διὰ συνθήκης ἀπεδόθη εἰς τὴν Τουρκίαν, καὶ ἔκτοτε διατελεῖ ὡς αὐτόνομος ἡγεμονία ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν αὐτῆς καὶ τὴν προστασίαν τῆς Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Ρωσσίας. Παράγει τὸν περίφημον μοσχάτον οἶνον σταφίδα, ἔλαιον, δέρματα καὶ κρόμμυα. Ἔχει δὲ 50 χιλ. κατοίκους, ὀρθοδόξους τὸ πλεῖστον, πολλὰ σχολεῖα, γυμνάσιον, 4 μουσικὰς σχολὰς καὶ ἰδίαν σημαίαν μὲ ἐρυθρὰς καὶ κυανὰς γραμμὰς ὁριζοντίως διηκούσας, μετὰ σταυροῦ ἐπὶ τοῦ κοντοῦ.

(Ἕπεται συνέχεια)

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

Ὀπτικὴ ἀπάτη

Ἰδοὺ ἓν πρόχειρον παίγνιον ὀπτικῆς ἀπάτης, ὅπερ δύναθε εὐχερῶς νὰ ἐκτελέσητε ἐν πάσῃ περιστάσει καὶ ἰδίᾳ ἐν συνανα στροφῇ ἐκ τοῦ προχείρου.

Πρόκειται νὰ ὑποδείξωμεν τίνι τρόπῳ δυνάμεθα νὰ παραστήσωμεν εἰς τοὺς θεατάς, ὅτι βλέπουσι π. χ. ἓν κωνοειδὲς ποτήριον, μίαν φιάλην, ἕνα πίλον, ἕνα ἰχθὺν κτλ. ἐνῶ πραγματικῶς πρὸ αὐτῶν ἔχουσι μίαν βελόνην, ἓν τεμάχιον χάρτου, ἓν τεμάχιον ξύλου, ἓν μικρὸν ὑφασμα κτλ.

Ἀπλούστατον.

Λαμβάνετε διάτην ἐκτέλεσιν τοῦ πρώτου πει-

ράματος μίαν βελόνην, ἣν ἐμπήγετε ἐφ' ἑνὸς τεμαχίου φελλοῦ, ὃν κρατεῖτε διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρός σας ἰσχυρῶς ἐπὶ τῆς τραπέζης, ὡς δείκνυται ἐν τῷ ἔναντι ἡμετέρῳ σχήματι. Διὰ δὲ τῆς δεξιᾶς σας διὰ τεμαχίου μετάλλου ἢ ὑέλου δίδετε ἰσχυρὰν κλίσιν εἰς τὸ ἄκρον τῆς ἐλευθέρας αἰχμῆς τῆς βελόνης σας.

Αὕτη βεβαίως θὰ ταλαντευθῇ καὶ ὑπὸ τὸ φῶς πλησίον λυχνίας, ἣν προγενεστέρως τοποθετεῖτε πλησίον τοῦ πειράματος, θὰ μεταβληθῇ εἰς ὡραῖον κωνοειδὲς ποτήριον, ὅπερ θὰ κρατῆτε ἀπό τῆς βάσεώς του.

Διὰ νὰ σχηματίζῃ δὲ καὶ ὡραῖον χεῖλος ἐπὶ τοῦ ἀνοίγματος, προσαρμόζετε εἰς τὸ ἐλεύθερον ἄκρον τῆς βελόνης ἓν σφαιρίδιον ἐκ πεπιεσμένου χάρτου.

Φ. Π.

Ὁ κύων γλύφει τὴν χεῖρα, ἥτις τὸν κτυπᾷ.
Ὁ θέλων πολλά, χάνει ἕλα.
Κατὰ τὸν ἅγιον καὶ ἡ προσφορά.
Ὁ ποταμὸς δὲν φουσκόνει, χωρὶς νὰ θολώσῃ.
Ὁ κρύπτων τὴν ἀλήθειαν, θάπτει χρυσόν.
Δὲν τρέφει ὁ ἀγρός, ἀλλ' ἡ καλλιέργεια.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

Διὰ συμμετοχῆς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης

Κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. Στεφάνου Στρέϊτ, συνήφθη σύμβασις τῆς Ἐθνικῆς μετὰ τῆς γνωστῆς Γερμανικῆς «National bank für Deutschland» ἀφορῶσα τὴν σύστασιν Τραπέζης, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Τράπεζα τῆς Ἀνατολῆς» («Banque d' Orient, Orient Bank») Ἑλληνικῆς Ἐθνικότητος καὶ ἡ ἔγκρισις τοῦ Καταστατικοῦ ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ Τράπεζα αὕτη θὰ ἔχῃ τὴν ἕδραν της ἐν Ἀθήναις, ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς κ. Στεφάνου Στρέϊτ, τὴν ἀντιπροεδρείαν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς ἀνωτέρω Γερμανικῆς Τραπέζης, θὰ διοικεῖται δὲ ὑπὸ Συμβουλίου, τοῦ ὁποίου τὰ μέλη θὰ προτείνωνται ἐξ ἴσου ἐξ ἑκατέρας τῶν συμβαλλομένων Τραπεζῶν.

Ἡ νέα αὕτη Τράπεζα ἱδρύεται μὲ κεφάλαιον 10.000,000 φρ. χρ., τὸ ἥμισυ τῶν ὁποίων θ' ἀναλάβῃ ὁριστικῶς (firm) ἑκάστη τῶν δύο Τραπεζῶν.

Εἰς τὴν «Τράπεζαν τῆς Ἀνατολῆς» ἐπιφυλάσσονται συμμετοχαὶ διὰ τοὺς σπουδαιοτέρους τραπεζικοὺς οἴκους τῆς Γερμανίας Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας.

Ἀντικείμενον τῆς Τραπέζης εἶναι αἱ τραπεζικαὶ ἐν γένει ἐργασίαι, εἴτε ἐν Ἀθήναις, εἴτε διὰ συστάσεως ὑποκαταστημάτων ἐν τῇ ἐγγυτέρᾳ Ἀνατολῇ.

Ὁ λόγος τῆς συστάσεως εἶναι, ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐν τῇ Ἀνατολῇ μελετώμενα ὑποκαταστήματα, ἡ προυπάντησις ἐκ μέρους τῆς Ἐθνικῆς καὶ τῆς Γερμανικῆς Τραπέζης τῆς μεγάλης των πελατείας καὶ ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν Τραπεζικῶν των σχέσεων καὶ ἡ ἐνίσχυσις τούτων μετὰ τῆς Δύσεως.

Διὰ τοῦ Καταστατικοῦ ὁρίζονται ἐπὶ ἑξαετίαν σύμβουλοι τῆς «Τραπέζης τῆς Ἀνατολῆς» οἱ κ. κ. Στ. Στρέϊτ, πρόεδρος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, Βίττιγγ διευθυντὴς τῆς «National bank für Deutschland» ὡς ἀντιπρόεδρος, Ἰω. Βαλαωρίτης, Ἀλ. Σκουζές, Σ. Μοζέβιους (ἐκ τῶν διευθυντῶν τῆς αὐτῆς Γερμανικῆς Τραπέζης) καὶ Ἀλ. Ἀμβουργερ, γεν. πρόξενος τῆς Ἑλβετίας καὶ πρόξενος τῆς Γερμανίας ἐν Πάτραις.

Πᾶσα προσθήκη Συμβούλων κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἑξαετίας θὰ γίνεται κατὰ δυάδα, ἑκατέρας τῶν Τραπεζικῶν δυναμένης νὰ ὑποστηρίξῃ τὸν ἕνα ἐκ τῶν Συμβούλων.

ΠΛΗΞΙΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγ.)

— Κανείς... προϋφερε γυναικεῖα φωνή. Ὅλοι λοιπὸν ἀπέθανον ἐδῶ; Θεέ μου, ποῦ ἐρρίφθην!

Ὁ Ἰβανῶν ἤθελε νὰ δράμῃ ἔξω τῆς θύρας. ἀλλὰ πρὶν ἢ κινηθῇ, ἡ ὁμιλοῦσα, ἐνεφανίσθη πρὸ τοῦ παραθύρου τοῦ τηλεγραφείου.

— Ἰδοὺ λοιπόν, ποῦ εἶσθε· ἄς γνωρισθῶμεν.

— Καὶ χεὶρ λεπτοφυὴς προϋβάλλετο πρὸς τὸν Ἰβανῶν, ὅστις ἐν συγχύσει ἔσφιγξεν αὐτὴν, ψιθυρίζων τὸ ὄνομά του. Ὅτε δ' ὑψώσας τοὺς ὀφθαλμοὺς προσέβλεψε τὴν κυρίαν τῆς θλιβομένης χειρός, ἐπὶ στιγμὴν ἔμεινεν ὡσεὶ ἀπολελιθωμένος, ἀποβλακωθείς.

— Πρὸ αὐτοῦ ἵστατο νεαρά, ὡραία γυνή, μετὰ στήθους προκλητικοῦ, σώματος λεπτοφοῦς, προσώπου δροσεροῦ καὶ ἡδυπαθοῦς, διαφλέγοντος πάθους φιληδονίας, χειλέων πορφυρῶν, χειλέων κερασίνων, μετώπου στενοῦ, φαινομένου ἔτι χαμηλοτέρου ὑπὸ τῆς κομμώσεως τοῦ συρμοῦ, ὀμμάτων βαθέων μελανῶν, ἐν οἷς ὥς τι σέλας, ὁτὲ μὲν ἀπήστραπτεν, ἀπαυγάζον, ὁτὲ δὲ ἀπεσβέννυτο. Ἔνδυμα ἔφερε λεπτὸν ἀραχνοειδές, αἰθέριον καὶ διαφανές, ἐπιτρέπον τὴν ὑπονόησιν καὶ αἴσθησιν ὑπάρξεως σώματος, καὶ — οἵου σώματος!

— Πῶς εἴπετε· πῶς ὀνομάζεσθε;

— Ἰβανῶν! ἀπεκρίνατο ὁ τηλεγραφητὴς μόλις κινῶν τὰ ἀπειθῆ καὶ ἀνυπότακτα, ἄγνωστον διὰ τί, χείλη του.

— Ὡραῖον ἐπώνυμον! καὶ τὸ κύριον ὄνομά σας;

— Λεωνίδας Πέτρου.

— Θαυμάσια! Ἀπὸ τοῦδε θὰ εἶσθε Νίδας.

Ὁ Ἰβανῶν ἐγέλασεν, ἐνῷ σπινθῆρες ἐξεπέμφθησαν τῶν λάγνων αὐτοῦ ὀφθαλμῶν.

— Καὶ ὑμεῖς ἐπίσης εἶσθε τηλεγραφητής;

— Λοζίνσκης.

— Καὶ αὐτὸ καλόν! Εἶσθε Πολωνός;

— Ὄχι, εἶμαι ἐκ Χαρκόβου.

— Λυπηρόν! οὐδεὶς κέκτηται τὴν πρὸς τὸ ἐρωτοτροπεῖν ἐπιτηδειότητα, εἰς οἷον οἱ Πολωνοὶ βαθμόν.

— Ἐπιτρέψατέ μοι νά, ἀποδείξω, ὅτι...

— Ὅτι καὶ ὑμεῖς κέκτησθε αὐτήν. Θὰ τὸ ἴδωμεν. Πρὸς τοῦτο ἔχομεν καιρόν.

— Ὑμεῖς δέ, πῶς ὀνομάζεσθε;

— Γαζάνιος.

— Ἀξιέραστον. Καὶ ἐγὼ αὐτὴ εἶμαι ἐκ Γαζάνης. Εἴμεθα σχεδὸν συμπατριῶται· ἐγὼ ὅμως θὰ σᾶς καλῶ φοιτητὴν ἐπὶ τὸ ἁπλούστερον καὶ καλλίτερον.

Οἱ πάντες ἐγέλασαν.

— Ἐγὼ δὲ κύριοι, καλοῦμαι Ἄννα Ν. Κωστονέγκο, ἤδη δὲ ἐμπρός, φίλοι μου, ἀκολουθεῖτέ μοι! δείξατέ μοι τὸ ἐρημητήριόν σας.

Ὁ Λοζίνσκης λησμονῶν πᾶσαν κούρασιν, προσέφερε τὸν βραχίονα τῇ κ. Κωστονέγκο, ὁ φοιτητὴς παρετάχθη παραπλεύρως δεξιόθεν, ὁ δὲ Ἰβανῶν κατέπεσε βαρὺς καὶ σκυθρωπὸς ἐπὶ τοῦ καθίσματος παρὰ τὴν μηχανήν του.

— Νίδα, ἀλλ' ὑμεῖς;

— Φεῦ! ἀδύνατον!

— Τίνος ἕνεκα,

— Εἶμαι τῆς ὑπηρεσίας.

— Ἔχει καλῶς· ἄλλοτε. Τώρα δέ, ἵνα ἔχητε περὶ τίνος νὰ σκέπτησθε, ὁρίστε, φιλήσατε τὴν χεῖρα μου.

Ὁ Ἰβανῶν ἐπέθηκε φίλημα φλογερὸν ἐπὶ τῆς προταθείσης μικρᾶς χειρός, ἐνῷ οἱ παριστάμενοι δύο φίλοι του τὸν κατέτρωγον ἐκ ζηλοτυπίας.

— Ἐμπρός!

Καὶ ἐπορεύθησαν, ὅπως παρατηρήσωσι τὸν σταθμόν, οὗτινος τὸ κτίριον τόσῳ μικρὸν ἦν ἀσήμαντον καὶ οὐδὲν τὸ ἐνδιαφέρον κινοῦν, ὥστε λίαν ταχέως ἐτελείωσεν ἡ ἐπιθεώρησίς του, ἡ δὲ συντροφία ἐξῆλθεν εἰς τὴν αὐλήν.

Ὅτε ἐπλησίασαν εἰς τὴν ἀποθήκην, εἶδον ἐξερχόμενον αὐτῆς τὸν ἀφυπνισθέντα Κλουπκῶν.

— Τίς ὁ Κύριος;

— Ὁ διδάσκαλος Κλουπκῶν.

— Σύρατέ τον ἐδῶ! Πῶς λοιπὸν ἀγαπητὲ κύριε, τόσῳ ἀργῶς ἐξυπνᾶτε; καὶ μάλιστα διδάσκαλος ὤν; εἰς τὰ γόνατα!

Ὁ Κλουπκῶν ἠτένισε τοὺς Λοζίνσκην καὶ τὸν φοιτητὴν ἀμηχανῶν περὶ τοῦ πρακτέου.

— Γονατίσατε! ἐκραύγασαν καὶ ἐκεῖνοι.

— Ἐγονάτισε τότε οὗτος ἐν μέσῃ τῇ αὐλῇ, ἡ δὲ κ. Κωστονέγκο τὸν περιειργάσθη, τοῦ ἐθώπευσε τὸν μύστακα, ὃν εὗρε μαλακὸν καὶ μεταξώδη καὶ ἐφώνησεν.

— Ἀκολουθεῖτε!

Καὶ προϋχώρησαν οἱ τέσσαρες ὁμοῦ.

Εἶχον ἀφήσῃ μακρὰν ὀπίσω τὸν σταθμόν, ἐπὶ πολλὰς ὥρας βαδίζοντες καὶ ὁλονὲν χωροῦντες.

Παράδοξον! ἡ ζωὴ σήμερον δὲν ἐφαίνετο τόσῳ μονότονος καὶ ἀηδής, ὡς ἄλλοτε, οὔτε τῷ Λοζίνσκῃ, οὔτε τοῖς λοιποῖς συντρόφοις.

Τί ἄρα ἔπαθαν οἱ φίλοι;

Ἐβάδιζον ζωηρῶς, ἐγέλων, ἔδρεπον ἄνθη μέχρις οὗ φθάσαντες, ἐκαθέσθησαν παρὰ τὴν γέφυραν ἐπὶ τῆς ὄχθης τοῦ ποταμίου, καθηδυνόμενοι ἐκ τῆς θέας τοῦ καθαροῦ αὐτοῦ ρείθρου, τοῦ λουομένου ἐν ἀπλέτῳ ἡλιακῷ φωτὶ καὶ διατεμνομένου ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἀντίπεραν ὄχθην ὑπὸ τῆς σιδηρᾶς τοῦ σιδηροδρόμου γεφύρας.

Ἡ κ. Κωστονέγκο ἐγέλα τερετίζουσα καὶ διερεθίζουσα τοὺς συνοδούς της ἐξ ἴσου ἀστειευομένους καὶ χαριεντιζομένους, καίτοι βεβιασμένως καὶ ἀνεπιτηδείως.

Ἐκ τοῦ περιπάτου ἐπέστρεψαν μετ' ἀσμάτων, ἐν οἷς κυρίως διεκρίνετο ἡ φωνὴ τοῦ κλεινοῦ παιδαγωγοῦ, ἐν οὐδόλως προσέβαλλεν ἡ παρομοίασις πρὸς βιβλίον «δεμένον μὲ μοσχαρίσιο δέρμα» καθὼς γελῶσα ἀπεκάλει αὐτὸν ἡ νεαρὰ ἐλαφρὰ συνοδός του.

Ὅτε ἔφθασαν εἰς τὸν σταθμὸν ἡ κ. Κωστονέγκο ἐγκατέλειπε τοὺς κυρίους, πέμψασα δὲ αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ οὐδοῦ τοῦ διαμερίσματός της ἐναέριον φίλημα ἐξηφανίσθη, ἀνεγείρασα τὰ κράσπεδα τοῦ ἱματίου της ὅπως ἀποκαλύψῃ τοῖς λιμοκτονοῦσι πόδας λεπτοφυεῖς.

— Ἰδοὺ γυνή! Ἀνεβόησαν οἱ πάντες, μιᾷ φωνῇ, ὁρμῶντες εἰς τὸ τηλεγραφεῖον.

— Καλλονή!

— Θάμβος!

— Πόσον εὐτυχὴς ὁ Κωνστονέγκο, ὁ κάτοχος τοιούτου θησαυροῦ!

— Ὁποῖος ποῦς!

— Οἴα, ἐρασμιότης!

Ἐνόμιζες δὲν εἶχον τέλος οἱ ἔπαινοι καὶ τὰ ἐπιδαψιλευόμενα ἐγκώμια· ἡ δὲ ἡμέρα διέρρευσεν ἀπαρατήρητος. Ἡ ἡμέρα, ἥτις ἄλλοτε ἐφαίνετο μακρά, ἦτο ὡς αἰὼν ὁλόκληρος.

Τὴν ἰδίαν ἑσπέραν ὁ διδάσκαλος παρεκάλεσε τὸν Λοζίνσκη, ὅπως τῷ παραχωρήσῃ τὸ εἰσιτήριόν του, ἵνα κατεβῇ εἰς τὴν πόλιν.

— Πῶς τοῦτο;

— Θέλω νὰ κάμω μικρὰς ἀγοράς· ἕνα λοιμοδέτην, κανὲν περιλαίμιον δὲν θὰ ἦτο ἄσχημον νὰ προμηθευθῇ τις. Ὡς βλέπετε τώρα εἴμεθα ἐν συναστροφῇ κυρίας καὶ δὲν ἀρμόζει νὰ ἀφινώμεφα ἐντελῶς ὑπεριποίητοι.

— Βεβαίως, βεβαίως! Ὑπέλαβον πάντες.

— Ἀγοράσατέ μου τότε, εἶπεν ὁ Ἰβανῶν, ἕν πιλίκιον λευκὸν καὶ δύο φούντια σοκολάτας.

— Πιθανὸν νὰ μὴ τὴν ἀγαπᾷ

— Λόγος! Ὅλαι αἱ γυναῖκες θυσιάζονται διὰ τὴν σοκολάταν. Ἐπιτρέψατε ἡμῖν τοῖς Μοσχοβίταις νὰ κρίνωμεν περὶ τούτου. Ἐκεῖ τοιαῦται γυναῖκες....

Ὁ δυστυχὴς Ἰβανῶν καὶ τὸ ὄνομα μόνον τῶν γυναικῶν προφέρων, κατέπινε τὸν σίελόν του.

Ὁ Λοζίνσκης ἐξυποδέθη καὶ ἔδωκε τὸ μέτρον, ὅπως τῷ φέρῃ νέα ὑποδήματα τοῦ συρμοῦ ἐκ τῆς πόλεως.

— Αἶσχος ἔλεγε, μέχρι τίνος σημείου παρημελήσαμεν ἑαυτῶν! Νομίζει τις, ὅτι βλέπει ἀγριοπαιδας γυμνόποδας.

Ἀπὸ δὲ τῆς ἡμέρας ταύτης ὁ βίος ἐν τῷ σταθμῷ ἔλαβεν ἐντελῶς ἀλλοίαν τροπήν. Ὁ ἐλεύθερος ἔστιν ὅτε δὲ καὶ τῆς ὑπηρεσίας χρόνος, ἀφιεροῦτο τῇ κ. Κωνστονέγκο, ἥτις ἤρξατο ἐρωτοτροποῦσα ἀπηνῶς, μηδόλως αἰσχυνομένη τὸν ἄνδρα της, ὅστις οὐδὲν λέγων ἐκλείετο ἐν τῇ κατοικίᾳ του.

Ἕκαστος τῶν φίλων ἦν κατὰ βάθος πεπεισμένος ὅτι ἐνέποιησε τὴν μᾶλλον ἰσχυρὰν ἐντύπωσιν τῇ κ. Α. Κωνστονέγκο καὶ ὡς ἐκ τούτου ἔχαιρεν ἐνδομύχως ἀποβλέπω πρὸς τοὺς ἄλλους μετὰ περιφρονήσεως.

Τούτου ἕνεκα ἡ πρώην φιλία των καὶ ἡ ἄλλοτε ἐμπιστοσύνη πρὸς ἀλλήλους ἐξηφανίσθησαν.

Εἷς ἕκαστος προσεπάθει ν' ἀπασχολήσῃ τὴν προσοχὴν τῶν λοιπῶν καὶ ἀπομακρυνθῇ μόνος ἐν συνοδίᾳ τῆς νεαρᾶς κυρίας μακρὰν αὐτῶν. Ἐπανακάμπτων ὅμως ὁ εὐτυχὴς οὗτος, περιεπίπτεν εἰς τὰ δηκτικὰ τῶν ἄλλων σκώμματα, προχωροῦντα πολλάκις μέχρι προσβλητικῶν καὶ λίαν ἐγγικτικῶν ὑπαινιγμῶν. Οὕτως ὅτε ἡμέραν τινὰ ὁ Ἰβανῶν ἐπανῆλθε μετὰ πολύωρον κατά μόνας μετ' ἐκείνης περίπατον, ὑπὸ τὸ ἀργυροῦν τῆς σελήνης φῶς, καὶ ὁ διδάσκαλος παρετήρησεν, ὅτι εὕρισκεν αὐτὸν ὅμοιον γαμβρῷ. ὁ τηλεγραφητὴς μετέβαλε χρῶμα καὶ τῷ διδασκάλῳ ἔκραξεν, ὅτι ἀπαγορεύεται ἡ εἴσοδος εἰς τὸ διαμέρισμα τοῦ τηλεγραφείου.

— Διὰ τί; ἠρώτησεν ἐκεῖνος.

— Οὕτως ἀπαιτεῖ ὁ κανονισμός!

(Ἕπεται τὸ τέλος)

ΕΥΤΡΑΠΕΛΑ

Εἰς τὸν σιδηρόδρομον:

Κύριός τις ταξειδεύων διὰ τοῦ σιδηροδρόμου μὲ τὸν ἑξαετῆ υἱόν του, ἔλεγε πρὸς αὐτόν, ἐνῷ παρετήρει τὰ εἰσιτήρια:

— Βάλε τα στὴν τσέπη σου, περιττὸν νὰ βλέπῃ ὅλος ὁ κόσμος, ὅτι ταξειδεύομεν μὲ τρίτην θέσιν.

×

Ὁ τυφλὸς ἐπαίτης.

Εἷς κύριος ἐνῶ ἔδιδε δεκάλεπτον εἰς τυφλὸν ἐπαίτην:

— Τί νὰ τὴν κάμω τὴν δεκάραν σας; ἐρωτᾷ οὗτος, δὲν βλέπετε, ὅτι εἶμαι τυφλός;

— Δός την τότε εἰς κανένα πτωχόν.

— Ἀλλὰ ὁ τυφλὸς Κύριε, εἶναι δὶς πτωχός.

— Τότε δός την εἰς κωφάλαλον, ὅστις εἶναι ἔτι πτωχότερος.

— Τότε τρεῖς νὰ μοῦ δώσητε.

×

Ἐν τῷ δικαστηρίῳ:

— Κυρία, λέγει ὁ πρόεδρος κατηγορεῖσθε, ὅτι ἐχύσατε ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἐνάγοντος λεκάνην, πλήρη ῥυπαροῦ ὕδατος.

— Ναί, κύριε πρόεδρε, ἀλλὰ τὸ ἔκαμα κατὰ λάθος, ἐνόμιζα, ὅτι ἦτο ὁ σύζυγός μου.

×

Βουλευτὴς ἔλεγε διὰ τὸν ἀντίπαλόν του:

Κύριοι ὁ κ. Χ... σᾶς ὑπεσχέθη μυρία ὅσα καὶ οὐδεμίαν αὐτοῦ ὑπόσχεσιν ἐξετέλεσεν. Ἐγὼ οὐδεμίαν σᾶς κάμνω ὑπόσχεσιν καὶ ἐν τούτοις θὰ τὰς ἐκτελέσω ὅλας.

×

Κάποιος ἔλεγεν εἰς ἕνα Ἕλληνα βουλευτήν:

— Ἀλλάζεις τὰς γνώμας σου ὡς ὑποκάμισα.

Τότε ὁ βουλευτὴς ἀπήντησε:

— Διατί ὄχι, φυσικώτατα, παλαιώνει τὸ ἕν, ἀλλάσσω ἄλλο.

×

Πρόεδρος. Κατηγορούμενε, ἔχεις τινὰ προθέσῃ, λέγε μας.

Κατηγορούμενος. Μίαν λέξιν, κύριε πρόεδρε. Νὰ φανῆτε συγκαταβατικός, ἀφοῦ δικάζετε ἕνα πιστὸν πελάτην σας. Δέκα φορὰς ἕως τώρα δικάζομαι ἀπὸ τὴν εὐγενείαν σας.

×

Ὁ πρόεδρος λέγει πρὸς τὸν κατηγορούμενον:

— Τί αἶσχος νὰ κλέψῃς μίαν σκύλαν, ἥτις εἶχε μάλιστα καὶ 4 μικρά.

— Κύριε πρόεδρε, εἶχα σκοπὸν νὰ τὰ υἱοθετήσω.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

66. Αἴνιγμα.

Εἰς πάντα τὰ ἔθν' ἱερόν
τὰ μάλα ποιεῖς καὶ σεμνόν,
εἰς τόνον κοντὰ Μουσικῆς
ἐπίρρημα ἓν ἐὰν πῆς.

67. Γρῖφος.

Τὸ Ὑσγὼν 1σ Εὖ Οὐ.

68. Γρῖφος.

Ὠχ μέλι Σμάθ ἢ Τ 1.

69. Γρῖφος.

μὲ Γ 1 Τόσος ὃ κρατεῖς ἢ τόσο φῶς.

70. Πρόβλημα.

Τρεῖς χωρικοὶ μετέβαινον εἰς πόλιν, ὅπως πωλήσωσιν ἕκαστος τὰ ᾠά του καὶ συνεφώνησαν ὅπως τὰ πωλήσωσι καὶ οἱ τρεῖς μὲ τὴν αὐτὴν τιμὴν καθὼς καὶ ἐγένετο. Ὁ πρῶτος εἶχε 50 αὐγά, ὁ δεύτερος 30 καὶ ὁ τρίτος 10.

Πωλήσαντες δὲ ταῦτα, ἔλαβον καὶ οἱ τρεῖς ἴσα λεπτά.

Ζητεῖται πόσα ἔλαβον καὶ πόσον τὰ ἐπώλησαν ἵνα λάβωσιν ἴσα χρήματα, ἂν καὶ τὰ ἐπώλησαν μὲ τὴν αὐτὴν τιμήν.

Λάρισσα. *Γ. Δ. Ἰατρίδης*

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ 1905

Τὸ Ἐγκυκλοπαιδικὸν Ἡμερολόγιον τοῦ Γ. Α. Βρετοῦ 1905 (ἔτος Ε') ἐξεδόθη περιέχον πλουσιωτάτην ὕλην, ὡς ἀποδεικνύηται ἐκ τῶν περιεχομένων αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα ἔχουσιν ὡς ἑξῆς.

Κοσμογραφικά—Ἀτμοσφαιρικά—Ἐκ τοῦ βασιλείου τῶν ὀρυκτῶν. τῶν φυτῶν καὶ τῶν ζώων—Ἀνθρωπολογικά—Θρησκευτικά—Ἁγιογραφικά—Γεωγραφικά—Ἐθνογραφικά—Κοινωνικά—Βιογραφικά—Κράτη καὶ ἡγεμόνες—Βασιλικὴ οἰκογένεια τῆς Ἑλλάδος—Ἀθῆναι, ἀρχαία καὶ νέα—Μεγάλοι εὐεργέται—Ἐφευρέσεις—Ἱστορικά—Δημοτικὴ ποίησις—Δημοσιογραφικά—Θεατρικά—Μουσικά—Ναυτικά—Φιλανθρωπικά—Ἐξήγησις συνήθων φράσεων—Ταραντέλλα—Εὐτράπελα—Ἀνέκδοτα—Μεταξὺ ζωῆς καὶ θανάτου—Παλαιὰ προικοσύμφωνα—Φίρδην Μίγδην—Οἱ τρεῖς γάμοι—Ὑγιεινὴ τῆς καλλονῆς—Ὑγιεινολογικὰ κτλ.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ καθυστεροῦντες τὴν συνδρομὴν τῆς «Φύσεως», εὐαρεστούμενοι, νὰ μᾶς ἀποστείλωσι ταύτην διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς. τραπεζογραμματίων ἢ καὶ γραμματοσήμων. ὅπως τοῖς ἀνταποστείλωμεν τὴν σχετικὴν ἀπόδειξίν των μετὰ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ λαχείου των. τῆς προσεχοῦς ἐκκυβεύσεως.

Ὁμοίως καὶ οἱ κατὰ τόπους ἀνταποκριταί μας τοὺς λογαριασμούς των.

Ἡ Διεύθυνσις

ΜΕΓΑ ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟΝ

ΤΗΣ Β. ΑΥΛΗΣ

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΝΙΩΤΟΥ

Ὁδὸς Ὀφθαλμιατρείου 9.

ΑΘΗΝΑΙ

Ἐκτελεῖ πᾶσαν βιβλιοδετικὴν ἐργασίαν εἰς τὴν ἐντέλειαν. Τέχνη, κομψότης καὶ στερεότης ἀπαράμιλλος. Ὁμοίως τὸ κατάστημα ἀναλαμβάνει καὶ πᾶσαν σχετικὴν καλλιτεχνικὴν ἐργασίαν, καταστίχων, ἐργοχείρων, album, ταινιῶν, κομψοτεχνημάτων κτλ.

ΑΛΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΗΛΙΟΥ

(Ἐν Ἀθήναις. Νέα Ἀγορά).

Ἐνταῦθα πωλοῦνται τὰ καλλίτερα χοίρεια κρέατα καὶ κατασκευάζονται, ἀλάντες, χοιρομήρια, λουκάνικα, πηκταί, λόζαι, βούτυρα καὶ γλύναι εἰς τὴν ἐντέλειαν.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΖΥΘΟΠΟΙΙΑΣ

ΚΑΡΟΛΟΥ Ι. ΦΙΕ

Ἤδη ἐτέθη εἰς κατανάλωσιν εἰς ἅπαντα τὰ καταστήματα ἔνθα πωλεῖται ὁ ἐξαίρετος καὶ εὔγευστος ζύθος Φιέ, ὁ νέος ζύθος, ὃν κατασκευάζει ἤδη ὁ ἐκ Γερμανίας ἐπὶ τούτῳ μετακληθεὶς διάσημος εἰδικὸς ζυθοποιὸς Αὔγουστος Κράουσνερ. Ἐλπίζομεν, ὅτι οἱ ἀπειροπληθεῖς πελάται τοῦ ζύθου Φιέ νέαν ἔκπληξιν καὶ εὐχαρίστησιν θὰ λάβουν διὰ τὴν ἔκτακτον εὐκαιρίαν, ἥτις τοῖς παρέχεται, τῆς κατασκευῆς καὶ παροχῆς νέου καὶ ἔτι ἐξόχου ζύθου ἐανθοῦ Φιέ. Τρέξατε. Γευθῆτε.

BOUCHERIE FRANÇAISE

LA "HAUTE CONFIANCE.,

J. GALANOPOULOS & A. APOSTOLOU

Coté nord - Du nouveau marché 38-39

ATHÈNES

Ἐπισκεφθῆτε τὸ Γαλλικὸν Κρεοπωλεῖον. Θὰ εὕρετε τάξιν, ἐντιμότητα καὶ καθαριότητα.

ΒΟΡΕΙΑ ΠΛΕΥΡΑ ΝΕΑ ΑΓΟΡΑ 3 -39

Ν. Γ. ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ

(Κων)πολις. Γαλατᾶς. Ὁδὸς Τελωνείου ἀριθ. 21).

Σεβρὰ καὶ ἀδιάβροχα *au chrome* γνήσια Ἀμερικῆς, μαῦρα καὶ χρωματιστά. Εἰσαγωγὴ καὶ ἐξαγωγὴ παντὸς εἴδους δερμάτων κατειργασμένων.

Βερνίκια *au chrome* μοναδικὰ διὰ σεβρὰ καὶ ἀδιάβροχα, σήματος Γ. Ν. Βασιλάκη.

Ἐν Ἀθήναις ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῶν Κυριακοπουλείων